

Cubelles

Festa Major 2018

del 4 al 26 d'agost

2

Ja és Festa Major!

Un altre any, puntual a la cita, arriba la nostra anhelada Festa Major. Honestament, desitjaria tenir el do de paraula de l'enyorat Joan Roig i Piera per transmetre-us els sentiments d'alegria i joia que em despertem aquestes dates, tal com ell magistralment espigolava al programa de la festa any rere any, convertint el seus escrits en cita i lectura obligada per a vilatans i estiuejants, cubellencs tots.

Durant els propers dies les gralles, els timbals, els picarols i la pólvora ens donaran un respir de la feina diària i ens duran abraçades i retrobaments amb amics i companys amb qui compartim la passió comuna del gaudi de les nostres tradicions i festes populars. Seixanta anys després de la inauguració dels nostres gegants Abdon i Assumpta, seguim xalant amb la mateixa innocència que els nostres infants i avantpassats. Només cal veure les imatges de l'inesgotable arxiu de l'estimat Antoni Pineda per copsar com, en blanc i negre o en color, els cubellencs sempre hem tingut una especial connexió amb les nostres arrels i com hem convertit aquesta festa en una via d'integració i enriquiment amb l'adhesió de tots aquells que s'hi han volgut sumar, sense importar el seu origen o condició.

D'acord amb la Comissió de Festes, doncs, us presentem un programa d'activitats ben ampli i variat, amb activitats per a tots els públics i en diversos sectors del municipi. Enguany ens hem de felicitar pel 20è aniversari del Viagrot i els darrers actes de la commemoració del 50è aniversari del CF Cubelles.

La cita és obligada i cada cop som més les cubellenques i cubellencs que planifiquem les nostres vacances tenint en compte l'assaig general, el Rock City, el pregó a Can Travé, la nit dels focs...

Un exemple n'és el llançament dels dotze morterets, que ha passat de ser un acte en què gairebé ens concentraven els quatre electes i els més motivats de festa, a una cercavila que dóna molta magnificència a un dels actes fonamentals del programa: el pregó. I tot plegat, gràcies, també, a la qualitat de les pregoneres i els pregoners, persones arrelades a la nostra vila que han estat capaces de transmetre a les noves generacions la seva passió per Cubelles. Enguany, la mestra de l'escola Charlie Rivel, Txus Hidalgo, recentment jubilada després de passar els seus 40 anys de professió al mateix centre, ens farà gaudir amb les seves confidències i records de l'espectacular marc dels jardins de Can Travé, pels quals vam apostar per donar l'impuls definitiu al tret de sortida de la nostra Festa Major.

I com cada any, us animo a deixar de banda les preocupacions, l'estrès i la feina, i sortir al carrer a gaudir de la nostra llibertat individual, però sense oblidar respectar a les altres persones que ens acompanyen a l'espai públic. En un any en què s'han mediatitzat alguns casos vergonyants de violència masclista relacionats en l'àmbit de l'oci nocturn, hem de dir prou. Com a societat, ens fa molt de mal. Recordeu que quan diem no, vol dir no. I no hi ha interpretació possible.

Que gaudiu de la música, els balls i les activitats. Visca la Festa Major!!!!!!

Visca Cubelles!!!!!!

Rosa M. Fonoll i Ventura
Alcaldeessa de Cubelles

No hi ha colors sense llum, ni estiu sense cultura

L'estiu té un color i no és el verd, ni el lila, ni el taronja. Groc. Del Sol, de l'or, de la llum.

La llum de les bones idees, de l'energia que ha fet possible que tinguem una brillant programació de la Festa Major.

Tindrem música, ball, pintura, teatre, espectacle. I no estem per celebrar res amb nou persones innocents a la presó; però, precisament per ells, hem de fer que el país no s'aturi.

El Groc de la sorra, de la nostra costa daurada. Mar que ens delimita i ens fa grans alhora. Mar que només mirant-lo ens fa sentir tranquil·litat, serenor, llibertat.

L'estiu de la Festa Major. És un temps per gaudir, per sortir, per ballar, per aplaudir, per no patir.

Festa (esdeveniment de caràcter social organitzat de forma pública amb l'objectiu de passar-s'ho be plegats) Major (que excel·leix en quantitat o qualitat)

Com deia Joan Miró, Primer, *per ser Universal, cal ser Local.*

Visca la Festa Major

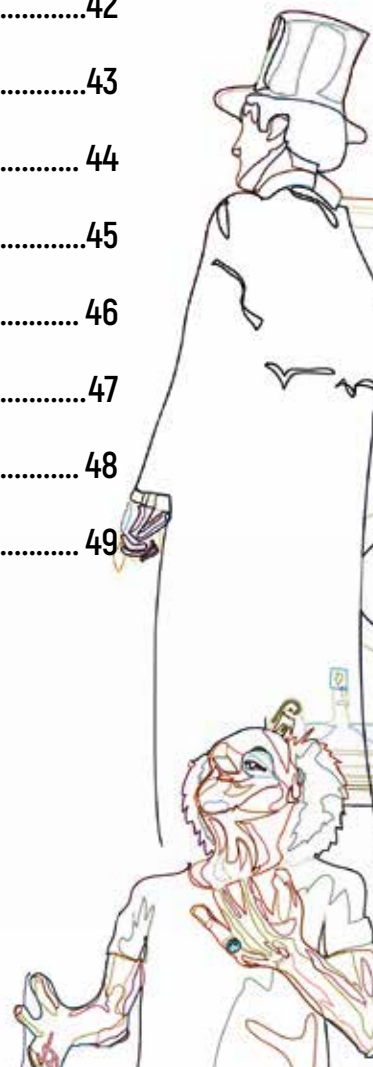
Ester Pérez i Masana
Regidora de Cultura

Sumari

Rosa M. Fonoll i Ventura, Alcaldessa.....	3
Ester Pérez i Massana, Regidora de Cultura	4
Shozo Somekawa, l'autor del cartell de la Festa Major 2018	6
Xús Hidalgo, pregonera de la Festa Major 2018	8
L'Aliança de Cubelles (1914-2018) la reobertura d'una entitat centenària.....	10
Visites a la planta noble del Castell	12
Els grups de teatre de Cubelles al llarg del temps.....	13
La insistència és violència	37
Assaig general amb orquestra Tropical.....	38
Programa Festa Major	39
Motocroos i Cursa Americana	42
Cubelles Rock City	43
Always Amy.....	44
Cube Yes!.....	45
Empalmada amb orquestra La Metropol i Wasa Corporation.....	46
Orquestra Maravella	47
Cubelles Noir	48
Viagrot, 20 anys de trempera i foc	49

Edita: Ajuntament de Cubelles
D.L.: BA-25004-2012

Shozo Somekawa

AUTOR DEL CARTELL DE LA FESTA MAJOR DE CUBELLES 2018

L'artista japonès recupera la pintura il·lustrativa per mostrar-nos la seva visió de la festa

La sala d'exposicions del CSIDE acollirà durant tot el mes d'agost la seva nova exposició

Ens trobem amb el Shozo Somekawa a la terrassa interior d'un dels bars del centre del poble. Prop del Centre Social Joan Roig i Piera, on la Regidoria de Cultura guarda el cartell de la Festa Major com un gran tresor. Prop d'on, durant tot el mes d'agost, es podrà visitar la seva exposició "d'obra gran" amb quadres de 5 metres.

Arriba amb un somriure d'orella a orella, amb un diari sota el braç i una carpeta que amaga retalls de premsa on s'explica la seva trajectòria i on guarda mostres de les diferents exposicions que ha realitzat. Aquesta informació ens ajuda a fer-nos una idea de qui és i com és la feina de l'artista local que ha escollit la Comissió de Festes per il·lustrar el cartell d'enguany.

En Somekawa va néixer el 1957 a Sasebo, a la província de Nagasaki, al Japó. Va estudiar Belles Arts a la Universitat de Nagasaki i durant 5 anys va exercir com a professor a diferents instituts del país nipó.

Als 15 anys ja dibuixava a l'oli. Tot i que en un primer moment pintava quadres paisatgístics i figuratius,

amb el pas dels anys, s'ha especialitzat en la pintura abstracte. És amb aquest tipus de pintura com se sent més lliure i pot expressar millor els seus sentiments i la seva visió d'un món ple de color.

El 1988 va fer un canvi radical a la seva vida. Havia viatjat a Barcelona atret per l'obra d'autors com Picasso, Miró i Dalí, i li va agradar tant, que va decidir quedar-se. Acompanyat per la seva dona Satoko i els seus fills petits Maho i Eiki, van buscar un lloc tranquil a prop del mar que els recordés els seus orígens. I així va arribar a Cubelles. Un cop instal·lat es va integrar ràpidament. De fet, recorda com els seus fills, al poc temps de començar l'escola, li demanaven quedar-se a la vila. Es van fer un lloc entre els veïns i es van integrar tant que, tot i que ara la Maho viu a França i l'Eiki a Mèxic, en Shozo i la Satoko s'han quedat a Cubelles i, de moment, no tenen intenció de tornar al Japó.

Al 1994 va començar a treballar com a il·lustrador al diari Avui. Lluny de la pintura abstracte posava imatge i color

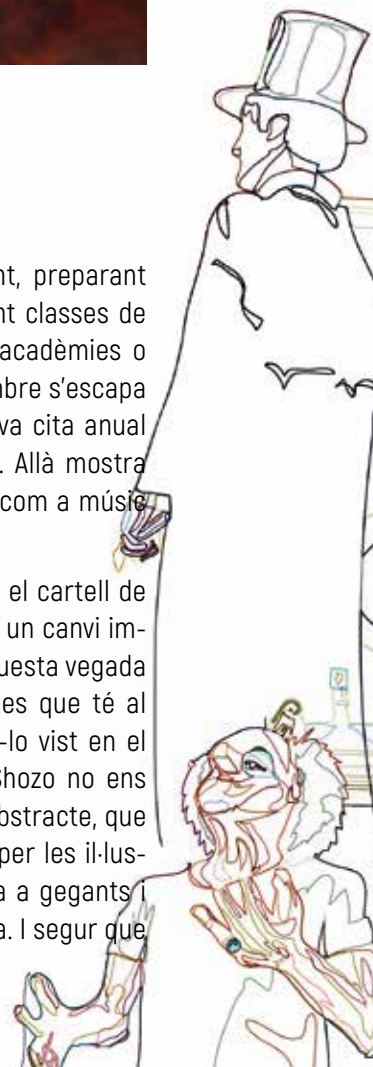
7

a les reflexions de la contraportada. Sempre parlant de política, economia i la relació Catalunya – Espanya. I de tant en tant, amb un gest de complicitat cap al seu país d'origen. Ho va fer durant 21 anys, fins que va arribar la crisi al sector i es van acabar els encàrrecs.

Durant tota la seva trajectòria ha exposat a diferents indrets de Cubelles: al desaparegut Celler Pic&Jazz, a la sala d'exposicions del Centre Social, als Jardins de Can Travé i a casa seva. Ha exposat a la Galeria Ismes i al Restaurant La Cucanya de Vilanova i la Geltrú; i també ha treballat molts anys amb la Galeria Valentí de Sant Pere de Ribes. Per Espanya ha deixat veure la seva obra a llocs com la Sala d'Exposicions d'Iber Caja a la Rioja i a la Galeria Sopa de Letras de València. Al Japó ha exposat en diferents sales de Tòquio, Kobe, Hiroshima i Nagasaki. I ha aconseguit diferents reconeixements, com el segon premi en un concurs de segells celebrat pel 50è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans.

Actualment ocupa el seu temps pintant, preparant exposicions i encàrrecs, però també fent classes de japonès a diferents escoles d'idiomes, acadèmies o associacions. Això sí, cada mes de setembre s'escapa a veure la seva família al Japó i a la seva cita anual amb l'exposició al Bar Musical Polepole. Allà mostra la seva obra, on té clients fixes, i actua com a músic aficionat, un dels seus cops amagats.

És la segona vegada que li encarreguen el cartell de Festa Major. I d'una experiència a l'altre, un canvi important. El primer el va dibuixar a mà. Aquesta vegada ha utilitzat les noves eines tecnològiques que té al seu abast. No tenim el privilegi d'haver-lo vist en el moment de fer aquesta trobada i en Shozo no ens deixa moltes pistes. Ens diu que no és abstracte, que ha tornat als seus orígens i ha apostat per les il·lustracions amb figures que fan referència a gegants i dracs. "Molt de Festa Major" ens comenta. I segur que amb molt, molt color.

COL·LEGI
CHARLIE RIVEL

“Cubelles és el lloc que vaig triar per viure la resta de la meva vida i no ho canviaria per res del món”

XÚS HIDALGO, PREGONERA DE LA FESTA MAJOR DE CUBELLES 2018

Amb el cor dividit entre la Manxa i Catalunya, prepara un pregó que reculli la seva estima per la docència i per un poble que li va canviar la vida

Durant 40 anys, aquesta manxega procedent del petit poble de Torrenueva ha estat una de les mestres més carismàtiques que han passat per l'escola Charlie Rivel. Des que va aprovar les oposicions l'any 1977 i fins la seva jubilació l'estiu del 2017, ha treballat única i exclusivament a Cubelles, amb una fidelitat i estima que la Comissió de Festes ha volgut posar en valor a l'hora de designar-la Pregonera de la Festa Major 2018.

A la Xús Hidalgo se li omple la cara amb un gran somriure quan parla de Cubelles i recorda com el destí la va dur aquí. Un cop acabats els estudis de Magisteri, guiada per "una bogeria de joventut", va inscriure's per opositar a Barcelona. Tot i que al cap de poc se'n va penedir, ja no va poder rectificar-ho i al cap de poc superava els exàmens sense saber quin escola triar. Davant la incertesa, es va deixar guiar per dos amics que havia conegut durant els exàmens, en Mani Lanaspá i la Pilar González, que havien escollit Cubelles. Dit i fet, s'aventurava amb ells sense imaginar-se que en aquella escola coneixeria la seva futura parella, en Víctor Alari.

Començava així una nova vida que no tindria bitllet de tornada a la Manxa. "Cubelles és el lloc que vaig triar per viure la resta de la meua vida i no ho canviaria per res del món", afirma convençuda, feliç que les seves filles Clara, Aïda i Marta hagin nascut i crescut aquí. "Qui m'havia de dir a mi que a mitjans dels 80 inscriuria la meua primera filla a l'escola posant el català com a llengua materna, jo que venia de la Manxa parlant un castellà d'estar per casa!", explica entre riures.

Amb la seva arribada a Cubelles, l'Ajuntament li va oferir allotjament en diversos habitatges previstos per als mestres. Les cases annexes a l'escola Charlie Rivel ja estaven ocupades i, casualitats imprevisibles, el primer lloc on va viure la Xús va ser una petita casa de la finca Can Travé, on aquest proper 14 d'agost llegirà el pregó de Festa Major. Una responsabilitat que li provoca "il·lusió i orgull", i que assegura que no pot comparar al pregó que li van encarregar al seu poble natal la tardor del 2013.

A un mes exacte de l'esclat de la festa, la Xús ens atén des de Torrenueva, admetent que té el cor dividit entre la Manxa i Catalunya. Si durant 40 anys la feina a l'escola no li va permetre anar a la seva terra tant com voldria, ara que gaudeix de la jubilació procura equilibrar la balança. I, alhora, reverteix una paradoxa: sempre havia estat a Torrenueva quan era la Festa

Major de Cubelles, i havia estat a Cubelles quan eren les festes de Torrenueva. La Xús recorda que les festes cubellenques coincidien de ple amb la visita que feia a la família durant les vacances d'agost, mentre que la celebració a la Manxa és al setembre, quan ella ja tornava a l'escola.

Tot i la distància a què es trobava durant la Festa Major fins fa ben poc, explica amb emoció que l'estiu del 2014 va seguir a través d'internet el pregó d'en Joan Vidal. Des que l'estiu passat es va jubilar, però, ja pot gaudir 'in situ' de la festa cubellenca. I no dubta a l'hora d'escollir què és allò que més la fascina: "el cercavila és un acte preciós que em fa posar la pell de gallina". Preguntada pels motius que la duen a aquesta tria indiscutible, assegura que "veure tot el poble al carrer, observant la intensitat amb què ho viuen els membres de les colles i la felicitat dels espectadors ho fa un acte espectacular".

A l'hora d'intentar esbrinar què inclourà la Xús al seu pregó, explica que la seva il·lusió és relatar "amb simpatia" la seva arribada a Cubelles i l'estima que de seguida va tenir per Catalunya com a terra molt diferent del seu lloc de naixement. En aquest recorregut, apunta que no hi faltaran clicades d'ullet a la seva trajectòria com a mestra i als milers d'alumnes que ha conegut. "Alumnes als quals mai, mai, mai se m'ha passat pel cap adoctrinar", afegeix, amb to reivindicatiu.

Tampoc descarta fer alguna pinzellada sobre el futbol i la seva passió pel FC Barcelona, que tants moments de complicitat i amables discussions li ha brindat amb bona part dels seus alumnes a les aules. Ara que ja està jubilada, confessa que la samarreta del Barça que llua l'endemà d'un triomf important era "un recurs pedagògic utilitzat amb picardia", ja que aquella peça de roba ajudava a crear una "complicitat" amb els nens sense que ells en fossin conscients.

Mentre encara li bullen les idees al cap, té molt clar que el pregó l'escriurà des de Cubelles, asseguda a la taula de l'estudi que li ofereix vistes directes al campanar. Per escriure'l, diu que agafarà una llibreta, un llapis, una goma, i un bolígraf vermell. I així serà com mica en mica perfilarà un text que s'ha proposat dur a Can Travé escrit a mà i amb secretisme absolut. Entre paraula i paraula, no hi faltará el record pel Víctor i també per la seva família, que l'estará seguint atentament a centenars de quilòmetres a través d'internet.

Gemma Sánchez i Anna Morcillo

L'Aliança de Cubelles (1914-2018). La reobertura d'una entitat centenària

10

Foto cedida per Antoni Pineda (Festa Major 1995)

Han hagut de passar una quinzena d'anys fins a tenir les portes de l'Aliança obertes novament de bat a bat. Després d'una intensíssima tasca de recerca de fons de finançament, la implicació de la població, la complicitat de tot el consistori i, finalment, la professionalitat de l'empresa responsable de les obres de rehabilitació, l'històric edifici de la Societat Recreativa i Cultural L'Aliança de Cubelles ja està a punt i, en el moment d'escriure aquestes ratlles, pendent de la resolució dels darrers tràmits burocràtics per tal de fer efectiva la seva reobertura.

Tot plegat, una operació gairebé quirúrgica que ha aglutinat actors ben variats, de diverses sensibilitats i condicions que han sabut trobar espais comuns per tal de fer viable i possible la recuperació del gran centre de creació cultural de la vila al llarg del segle XX, amb el permís del Círcol Cubellenc, origen de l'Aliança i tancada arran de l'ensulsiada de la Guerra del 36.

Com és sabut, l'entitat va néixer el 30 de juliol de 1914, just l'any de la creació de la primera institució d'autogovern des del Decret de Nova Planta, la Mancomunitat de

Catalunya, i, entre d'altres fets històrics, l'esclat de la 1a Guerra Mundial. Com el Círcol, la seva vocació era la de proporcionar activitats d'esbarjo i diversió als seus socis mitjançant la seva impressionant sala de teatre i ball i, al pis superior, el cafè de la societat. El seu promotor i mecenes fou l'indiano Pere Escardó Pedro, nebot de l'americano Joan Pedro i Roig, i alcalde del poble en el moment de la fundació de l'entitat. Ja fóra per afinitat personal al batlle i el seu entorn o bé per la complexitat social del moment, tant en l'àmbit nacional com en el local, el cert és que des de la seva constitució, l'Aliança seria associada al catalanisme conservador de la Lliga Regionalista mentre que el Círcol Cubellenc estaria més vinculat al republicanisme d'ERC. Tanmateix, tal com alguns socis veterans recorden, com el mateix Antoni Pineda, la realitat no era tan monolítica i dins de les seves respectives bases socials n'hi havia més varietat que no pas entre les seves directives i, al final, bona part dels socis s'apuntaven a una o altra entitat per tradició familiar o per identificació a les activitats organitzades.

Durant els anys de coincidència, la rivalitat entre les dues societats va implicar tota una disputa per veure qui portava les millors orquestres i organitzava les activitats culturals més atractives, beneficiant, de retruc, el conjunt del veïnat de Cubelles, que podia gaudir d'una programació lúdica d'allò més atractiva per a un poble que fregava els 800 habitants.

Al llarg de la seva història, l'Aliança va aixoplugar tota mena d'actes com concerts, balls, teatre, caramelles, cinema, tennis taula i, igual que el Círcol, una cooperativa pensada per donar auxili als seus associats en cas d'emergència i subministrament de queviures i altres articles.

Amb la clausura del Círcol Cubellenc un cop fineix la contesa bèl·lica, la Societat Recreativa i Cultural L'Aliança es consolidaria pràcticament com a únic centre de creació i activitat cultural i capitalitzaria l'oferta lúdica del municipi, juntament amb l'Ajuntament i alguna altra entitat més modesta.

Indefectiblement amarada de la realitat social de cada època, l'entitat viuria un canvi de rumb significatiu i deixaria enrere el seu tarannà conservador just quan, a les darreries del franquisme, bona part del jovent del municipi aniria prenent protagonisme en la seva estructura interna i la dirigiria cap a la participació activa i reivindicativa del clam de llibertat que exigia el país i també, bona part del municipi.

Al seu si, entre d'altres, naixeria el CF Cubelles i es gestaria L'Entesa per Cubelles, formació independent que protagonitzaria bona part de la història política de la vila, sobretot durant les dècades dels 80, 90 i començaments del 2000. I també, al seu interior, s'organitzaria bona part de la resistència i l'oposició a la Tèrmica, infraestructura que generaria una gran controvèrsia al poble i que ara, ironies del destí, està a punt de desaparèixer just en el mateix moment en què reneix la Societat Recreativa i Cultural L'Aliança. Parafraçant Napoleó, "cent anys d'història ens contemplen". Felicitats a tothom!!

Lolo Garcia

Estiu
2018

Visites a la planta noble del Castell

PREUS!

0-16 ANYS	GRATUÏT
C. EDUCATIUS/PROFESSORAT.....	GRATUÏT
+ 16 ANYS	4€
JUBILATS/ESTUDIANTS/ ATURATS/FAM. NOMBROSA I MONOPARENTAL.....	2€

Els mesos de juliol i agost cada cap de setmana d'11 a 14 hores.
Visites cada hora a les 11 h., les 12 h. i les 13h.

Els grups de teatre de Cubelles al llarg del temps

JOAN VIDAL

Grup d'Estudis Cubellencs *Amics del Castell*

Introducció

Diuem que una cosa porta a l'altra i aquest treball no s'hauria publicat, almenys en la present festa major, si enguany no s'hagués produït, primer, el retorn d'*Els Pastorets* i, seguidament, una exposició fotogràfica sobre l'obra de Folch i Torres representada durant molts anys pel Grup de Teatre del Casal de Cultura. El dia que es va inaugurar l'exposició, Joan Amorós va intervenir per recordar aspectes d'*Els Pastorets* de quan van ser escenificats pel grup de L'Espetec que ell mateix dirigia. El tema despertà la curiositat, si més no, d'un membre de la junta del GEC *Amics del Castell*, Rafael Ibáñez, qui va suggerir donar a conèixer tota l'activitat teatral portada a terme per grups locals en una publicació. I això és el que hem dut a terme en aquesta separata en què al costat d'investigacions inèdites s'hi troben històries de grups teatrals que ja havien sigut estudiades en alguns dels llibres de temàtica cubellenca que hem realitzat. En aquests casos hem fet una revisió i/o ampliació del grup en qüestió.

Des de les acaballes del segle XIX, com a mínim, Cubelles ha tingut una activitat teatral bastant considerable —malgrat alguns períodes d'intermitència—, tant d'obres efectuades per grups locals, tots ells amateurs, com d'altres representades per col·lectius forans, àdhuc professionals. Abans de la guerra, tant el Círcol Cubellenc, fundat el 1890, com la Societat L'Aliança, creada el 1914, disposaven d'un elenc teatral. En els anys de la postguerra la cultura i la llengua catalanes foren anorreades pel franquisme i la tasca teatral passà a exercir-la, de ma-

Les Teresines de Cubelles, amb el Grup de Teatre del Casal de Cultura, és la darrera obra que fins ara s'ha representat a Cubelles (Foto del cartell dissenyat per Mònica Tortosa).

nera lloable, l'anomenat Quadre Escènic, emparat en el Centre Parroquial. És, malgrat tot, una època esplendorosa per al teatre local, amb una continuïtat d'actuacions que comptaven amb el mèrit de ser fetes en català. Eren, en la seva majoria, drames romàntics i comèdies dels grans autors catalans (Josep Maria de Sagarra, Guimerà, Rusiñol, Frederic Soler *Pitarra*, Ignasi Iglésias o Pous i Pagès), moltes de les quals també havien estat escenificades pels del Círcol Cubellenc i l'Aliança. Les funcions sovint eren acompanyades per sainets.

Més endavant, a finals dels anys seixanta, va aparèixer el grup teatral del Centre d'Esplai L'Espetec, amb un repertori que combinava comèdies amb teatre infantil i juvenil. A continuació, a finals de la dècada dels vuitanta, va néixer el Grup de Teatre del Casal de Cultura, que ha quedat identificat, sobretot, amb *Els Pastorets*, però també amb les lectures dramatitzades que ha portat a terme durant molts anys. És l'únic elenc local que segueix actiu. El

darrer grup sorgit a Cubelles, a principi de segle, va ser La Tramoia, pertanyent a L'Aliança. Va tenir una trajectòria intensa però efímera i gairebé la totalitat del seu repertori estava basat en comèdies divertides. A més dels grups esmentats, també dediquem espais a l'activitat teatral infantil realitzada per l'Escola Charlie Rivel, pel grup que va néixer sota l'aixopluc del Casal de Cultura i, fins i tot, pels menuts de la llar d'infants parroquial. Tampoc hem obviat les obres que, de manera puntual, van representar diverses colles d'estiuejants.

Pel que fa a les sales dedicades a teatre, essencialment n'hi ha hagut tres. La primera, la del Círcol Cubellenc, coneguda anys després com la "sala vella", clausurada per les autoritats franquistes després de la guerra (estava situada on actualment hi ha el Restaurant Armengol). La segona, i de manera primordial, la de la Societat L'Aliança, la "sala nova", en contraposició a la seva rival. Des de la seva inauguració, l'any 1914, ha acollit no solament les activitats pròpies de l'entitat sinó també la d'altres col·lectius. En els darrers anys ha estat tancada a causa d'unes obres que no arribaven mai —provisionalment l'ha substituït la sala sociocultural—, però aviat tornarà a ser el pal de paller de les manifestacions culturals de la vila. I el tercer local, de petites dimensions —aquest no disposava de llotges, a diferència de les altres dues sales—, és el que s'habilità al Centre Parroquial a finals de la dècada dels quaranta i que va ser utilitzat fins a la segona meitat dels anys seixanta.

Els protagonistes de *La ferida lluminosa*, el 14 d'agost 1959: Jordi Font, Lluís Poch, Maria Josepa Vidal, Salvador Estalella, Andreu Planas (director) i Alfons Aviñó (AAP).

La Secció Dramàtica del Círcol Cubellenc

No se sap exactament quan es va començar a fer teatre a Cubelles però sí que és cert que el primer elenc documentat el trobem dins el Círcol Cubellenc, l'entitat pionera del municipi, fundada l'any 1890. En aquella època de finals del segle XIX el teatre, conjuntament amb el ball, era l'única diversió de què disposaven els cubellencs. Els estatuts del Círcol Cubellenc estableixen que la Junta General de l'entitat estava obligada a nomenar una Comissió Dramàtica per tal que aquesta s'encarregués d'organitzar funcions representades pels mateixos socis.

No hi ha documentació sobre el tipus d'obres que es representaven en aquells primers anys, però per fons orals sabem que una d'elles era *El monjo negre*, de Frederic Soler Serafi Pitarra, en la qual hi intervenia Josep Ivern Escardó.¹ Una altra notícia sobre teatre la trobem en una informació sobre la Festa Major de 1904 que donava el *Diario de Villanueva y Geltrú* en la seva edició del 14 d'agost d'aquell any: "A las nueve de la noche, gran función teatral, desempeñada por los aficionados de dicha villa con la cooperación de tres distinguidas artistas de la capital".

El teatre fet per l'elenc del Círcol Cubellenc s'alternava, de tant en tant, amb la presència de grups de fora, principalment de Vilanova. El *Diario de Villanueva y Geltrú*, el 16 de gener de 1908, parla d'una actuació del grup de la Grècia Grogà, i la mateixa publicació (13 d'agost de 1913) i també *La Vanguardia* (15 d'agost de 1913) comenten una vetllada teatral protagonitzada per la Unió Vilanovina en la Festa Major de 1913.

Ressenyes sobre l'activitat teatral

D'aquelles vetllades teatrals que es feien al Círcol Cubellenc en dóna testimoni un article publicat el 1922 a *l'Aurora*, òrgan dels Cors de Clavé, arran d'una visita a Cubelles que els dies 4 i 5 de juny d'aquell any va fer la coral *Els Pescadors*, de la Barceloneta. El seu cronista, Enric Netto, escrivia, entre altres coses:

"...Després de sopar anàrem al Círculo Cubellense, on tenia lloc l'anunciada funció. Es representava la celebrada obra d'Albert Llanas, *Don Gonzalo o l'orgull del gec* en tres actes i posada en escena per elements de l'Espiga.² Per cert, hem de manifestar que ens agradà molt, tant per l'execució com per la presentació (...)"

També al diari *La Vanguardia* (29 d'agost de 1925) trobem una altra interessant nota sobre una obra representada per la Secció Dramàtica:

"Durante los días 15, 16 y 17 se celebró la fiesta mayor con gran animación y brillantez. Los bailes estuvieron animadísimos, superando a los de años anteriores. En la antigua sociedad Círculo Cubellense se puso en escena el drama de Guimerá «*Maria Rosa*». El teatro fue insuficiente por el público que se aglomeró allí deseoso de admirar la labor artística del grupo dramático del Círculo, que al final de cada acto cosecharon muchos aplausos."

Poques dies després, de nou *La Vanguardia* (18 de setembre de 1925) informava d'una nova actuació de la Secció Dramàtica:

"Como era de esperar, la función a beneficio del primer actor don Juan Socias resultó un éxito brillante. El numeroso público que acudió al teatro Círculo Cubellense festejó continuamente a los intérpretes colmándoles de aplausos. Comenzó la función con el drama «*La mort civil*» en el que todos los artis-

¹ En *El Full de Cubelles* (número 30, gener de 1990) va sortir publicat un article al respecte, titulat "La tradició teatral de Cubelles" i realitzat pel propi autor d'aquest treball.
² En realitat eren de la Secció Dramàtica però com que molts membres del grup teatral també cantaven en el Cor l'Espiga això el portà a aquesta confusió.

Membres de la Secció Dramàtica i simpatitzants en una excursió a Reus, el 14 d'abril de 1935 (AA).

tas hicieron una labor acertadísima sobresaliendo la señorita Carmen Socías y los señores Trivino Escola y Socías.”

zó el Círculo Cubellense (...) En la tarde del domingo hubo baile en este Círculo, siendo la animación la nota característica. Por

Una altra imatge de l'excursió de 1935, aquesta corresponent al castell d'Escolnarbou (AA).

Per altra banda, les funcions per part de grups vilanovins continuaven prodigant-se en aquesta època. Novament el *Diario de Villanueva y Geltrú* se'n feia ressò en el seu número del 9 de desembre de 1926:

“La Agrupació Artística Vilanovina fue a representar en el vecino pueblo de Cubellas el pasado domingo por la noche las tres obras teatrales Fart maleït, Cristeta y Les orelles de D. Pau, mereciendo los aplausos de la concurrencia (...) En resumen, fue una velada en que triunfaron el autor e intérpretes de dicha obra, apuntándose un éxito más la Agrupación Artística Vilanovina”.

I pel que fa a la Secció Dramàtica, un altre cop és a *La Vanguardia* (4 d'abril de 1928) on trobem una nota en què veiem que l'elenc era dirigit pel Dr. Remigi Juncà, el metge que arribà a Cubelles l'any 1926:

“El domingo por la noche tendrá efecto en el salón de dicho Círculo, una velada teatral a cargo de su cuadro de aficionados, reforzado con nuevos y valiosos elementos. Bajo la dirección del señor Juncá, se pondrá en escena el drama de Guimerá «La festa del blat» y «L'encís dels 18 anys.”

Dues setmanes més tard *La Vanguardia* tornava a fer referència de la mateixa vetllada teatral:

“Muy brillantes resultaron los festejos que para celebrar la Pasqua de Resurrección organi-

la noche tuvo lugar, en obsequio de sus socios, una velada teatral a cargo de su sección dramática, que actuó bajo la inteligente dirección del distinguido señor Remigio Juncá. Con una labor de conjunto envidiable, y una presentación escénica esmeradísima, consiguieron dar el realce debido al magnífico drama guimeriano “La festa del Blat”, al vivir intensamente los variados personajes que forman la obra.

Empezó la velada con la bonita comedia “L'encís dels 18 anys”, que fue muy del agrado del público. Como fin de fiesta se organizó un baile en el que se entregó la gente joven hasta altas horas de la madrugada”.

Obres i protagonistes

D'aquells anys vint i trenta disposem de moltes dades gràcies a la informació oral que ens ha arribat. Algunes de les obres que el grup va posar en escena van ser *Don Gonzalo o l'orgull del gec*, d'Albert Llanas; *Terra baixa*, *Maria Rosa* i *La festa del blat*, les tres d'Àngel Guimerà; *El carro de l'alegria*, de Santiago Rusiñol, o *Els vells*, d'Ignasi Iglésias.

Sabem que a començament de la dècada dels vint el director de la Secció Dramàtica era Joan Socías Creus, conegut com el *Menut Socías* perquè era més jove que els altres seus germans. Diuen que abans d'involucrar-se en el teatre aquest home sabia molt poc de lletra i que va ser gràcies a

la seva tasca com a director que va adquirir una certa cultura. Després d'ell els directors van ser el Dr. Remigi Juncà, Josep Huguet Pedro i Josep Soler Armengol. Entre els actors i actrius hi havia dues filles de Joan Socías, Carme i Pilar Socías, al costat de noms com Isidre Montaner, Antoni Armengol Travé, el mateix Josep Soler Armengol, els germans Josep i Salvador Escardó Poch, els també germans Ramon i Pere Ferrer –més coneguts pel sobrenom de *Pufarré*–, Elvira Rosell, Consol Montaner Vidal, les germanes Margarida i Maria Armengol, Antonieta Pons Grífols, Maria Montaner Planas, Josepa Planas Marcillas o Ricard Ferrer Fontanals. Sobre aquest darrer, la meva mare, Maria Urpí Aviñó, nascuda l'any 1926, recordava que Ricard Ferrer a mitjan any trenta cantava *La Violetera* en una obra.

Una de les joves actrius dels anys vint era Josepa Planas Marcillas, qui encara recordava perfectament la seva etapa teatral en una entrevista que li vaig fer l'any 2005: “Quan vaig començar a fer teatre, l'any 1926, jo tenia 16 anys. Teníem de director el Dr. Remigi Juncà i de noies érem la Maria Montaner, l'Elvireta Rosell, una altra que ara no em ve a la memòria i jo. La primera obra en què vaig intervenir es deia *L'encís dels divuit anys*. Era d'un sol acte i només hi actuàvem tres persones, l'Elvireta, jo i el Josep Soler Armengol. Jo era la primera que sortia en escena. Havia de pujar dalt d'una cadira i donar corda a un rellotge... Una altra de les obres que vam fer amb el Dr. Juncà va ser *La festa del blat*, en la qual hi actuàvem quasi tots els que formàvem part de la Secció Dramàtica”.

La Pepeta –així era coneguda–, va fer teatre durant uns dos anys: “Ho vaig deixar quan em vaig posar a festejar. El meu marit, Jaume Fonoll, era de ‘dalt’ però a partir d'aleshores ja va passar a la sala vella. Al teatre encara vaig tenir un altre director, el Josep Huguet, que va substituir el Dr. Juncà quan aquest es va passar a L'Aliança. En aquesta nova etapa vam representar, entre altres, *L'oncle Maurici*”.

La Guerra Civil i la dura postguerra no solament van estroncar la trajectòria de la Secció Dramàtica del Círcol Cubellenc sinó que van comportar la fi de la històrica entitat, represaliada pel franquisme per la seva vinculació amb el republicanisme d'esquerres.

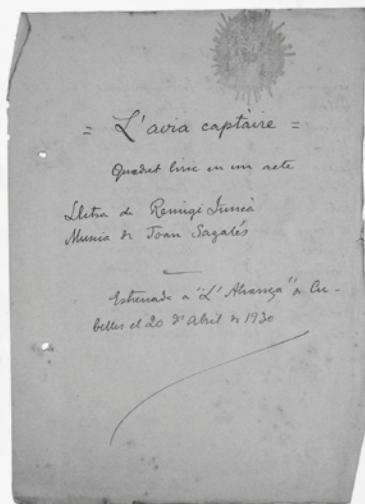

Grup de Teatre i Secció Infantil de L'Aliança

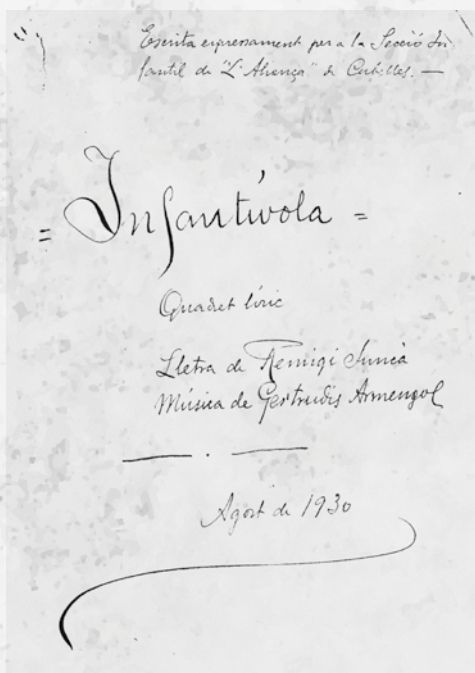
El Dr. Remigi Juncà, per raons que ara no vénen al cas, abandonà la seva vinculació al Círcol Cubellenc i passà a formar part de la Societat L'Aliança a final dels anys vint. I, com havia fet amb l'altra entitat, de seguida s'involucrà en el teatre reunint un grup de joves en què hi participaven Joan Aviñó Socias, Maria Lluïsa Pedro Almirall, Dolors Ivern Trillas, Ferran Romeu Urpí, Marina Papiol Robert, Joan Albet Aviñó i Maria Poch Soler.

Algunes de les obres representades van ser: *Seny i amor; amo i senyor*, d'Avel·lí Artís i Balaguer; *El preu de l'hort*, d'Enric Lloelles; *La pecadora*, d'Àngel Guimerà; *Don Juan Tenorio*, de José Zorrilla, i *Els Pastorets*, de Folch i Torres. De la primera de les esmentades obres, el diari *La Vanguardia* en feia una ressenya en la seva edició del 7 de setembre de 1928 (pàg. 24):

“Para el próximo día 8, por la noche, ha organizado otra velada que también promete resultar interesante. Será consagrada al arte dramático, e irá a cargo de su excelente cuadro escénico. Se pondrá en escena la comedia en tres actos «Seny i amor; amo i senyor», para cuyos estudio y ensayos han puesto especial cariño los intérpretes. Por si no fuera ya interesante el programa, tiene además el aliciente de que el público podrá admirar una decoración pintada ex profeso para esta obra. — C.”

Obra escrita pel Dr. Remigi Juncà (AMCUB).

Una altra de les obres del Dr. Juncà (AMCUB).

Uns dies més tard (19 de setembre), el mateix rotatiu barceloní elogiava la representació de l'obra, protagonitzada per Joan Aviñó i Maria Poch:

“El próximo pasado domingo tuvo lugar en la sociedad recreativa «La Alianza», la representación de la comedia «Seny i amor; amo i senyor», que estaba anunciada para el día 8 del corriente y que no pudo celebrarse. Fue un franco éxito para los intérpretes, que fueron todos muy aplaudidos al finalizar los tres actos. Muy acertada en su papel la distinguida señorita María Poch, como también el joven Juan Aviñó, que estuvo discretísimo. A continuación se representó el diálogo «Matí de festa», que también gustó y fué aplaudido.— Corresponsal.”

El mateix Juncà, a començament dels anys trenta, formà un grup de teatre infantil —se'n deia Secció Infantil de L'Aliança de Cubelles— que debutà amb una obra de Folch i Torres titulada *El més petit de tots*, protagonitzada per Rita Almirall Pedro i Rosa Ivern Guasch. A més d'elles dues, l'elenc infantil el formaven Maria Catllà Cibi-

ach, Teresa Fontanals Rovirosa, Josep Cibiach Pedro, Joan Rovirosa Ferrer, Antònia Pros, Rosa Guasch Adrià, Maria Albet Carbonell, Pere Rovirosa Salfons, Enriqueta Papiol Robert, Maria Josepa Vidal Rovirosa i Maria Nogués Rodríguez.

El grup representaria després diverses obres creades pel propi Remigi Juncà. Una de les més recordades és *Somni d'infants*, una nadalenca en què el polifacètic metge interpretava *El cant dels ocells*. Una altra peça teatral salvada per la memòria oral duia per nom *Les germanetes*, en aquesta ocasió amb Maria Catllà i Teresa Rovirosa en els papers principals. També

va ser molt celebrada l'obra *A ple bosc*, en la qual hi havia una part musical composta per la jove estiuiejant barcelonina Gertrudis Armengol, interpretada per ella mateixa al piano i amb Rita Pedro i Rosa Ivern cantant a duo. El tàndem Juncà-Armengol va crear, així mateix, un quadret líric anomenat *Infantívola* que es va estrenar el 7 de setembre de 1930 a L'Aliança amb un repartiment format per Maria Catllà, Teresa Fontanals, Rita Pedro i Josep Cibiach. En aquella sessió també es representà una obra breu, *Les germanetes*, interpretada per Maria Josepa Vidal i Maria Nogués. Aquesta peça fou protagonitzada, en una altra ocasió, per Maria Catllà i Teresa Fontanals. També hi ha constància de la posada en escena, el 5 d'abril de 1931, de l'obra *L'orfenet*, del mateix Juncà.

Juncà no solament s'encarregava del teatre sinó que també combinava aquesta activitat amb la de dirigir la colla de caramelles infantil de L'Aliança, creada l'any 1929. La Guerra Civil i, sobretot, l'assassinat de Juncà el juliol de 1936, posaren fi a la trajectòria d'aquests grups teatrals.

El Quadre Escènic del Centre Catequístic Parroquial

Una de les obres protagonitzada per Maria Lluïsa Urpí, Antoni Gàmez, Núria Montaner, Trini Carbó, Francesc Capdet, Ricard Gómez (tapat), Paquita Rillo, Maria Josepa Vidal, Rosa Maria Escardó i Salvador Estelella (AAP).

Un dels afers en què estava immers el poble de Cubelles en els primers anys de la postguerra era el de la reconstrucció de l'església parroquial de Santa Maria, incendiada en els desordres produïts al començament de la Guerra Civil. Les obres es van encetar amb mossèn Jaume Rosell i Bargulló de rector i van continuar, fins a quedar enllestides, en l'etapa de mossèn Miquel Estruch i Piera. Aquest es va fer càrrec de la parròquia cubellenca el setembre de 1946 i de seguida es marcà dos objectius: la continuació de les referides obres, per un cantó, i la creació d'una iniciativa de caràcter lúdic i cultural que unís el jovent en la fe i la cultura, per un altre.

Per a sufragar les costoses despeses de reconstrucció, el mateix Estruch explicà que "vam començar amb la col·laboració dels joves fent teatre i buscant diners per a les obres". Aquesta proposta fou el bressol del Centre Catequístic Parroquial, el qual va iniciar les seves activitats a L'Aliança, als voltants del Nadal de 1946, fins que l'any 1949 es va traslladar a la rectoria un cop van quedar enllestides les obres efectuades en aquest edifici per tal d'adequar-hi una petita sala de teatre. L'alcalde Josep Marsé va ser el primer president, i de fet l'únic, del Centre Catequístic. La seva presència representava un autèntic aixopluc per a poder realitzar les activitats culturals i, el que és més important i significatiu

en aquella època, que es poguessin fer des de la catalanitat i en la nostra llengua. Una vegada enllestida la casa rectoral, i per tal de dur-hi a terme les corresponents activitats que, de fet, ja es venien realitzant en la seva gran majoria, el Centre Catequístic Parroquial es va haver de constituir de manera oficial, fent constar una sèrie de seccions en què destacava l'anomenat Quadre Escènic, és a dir, el grup de teatre.

Aquest tenia unes estrictes normes econòmiques: Un 25 per cent de la recaptació era per a les despeses del Centre, un 65 per cent, per als actors, i el 10 per cent restant, per als components de l'elenc que no haguessin actuat en l'obra corresponent, entenent que aquests beneficis eren destinats a finançar el cost individual de l'excursió de caràcter religiós-cultural que el grup teatral programaria cada any.¹ A part del gran nombre d'actors –gairebé la totalitat del jovent del poble–, el Quadre Escènic estava estructurat de la següent manera: Mossèn Miquel portava la direcció artística, Pepeta Ivern feia d'apuntadora, Josep Amorós era l'encarregat dels decorats, Ramon Miquel i el seu fill, Joan Miquel, de la part elèctrica, Jaume Pedro, de l'ebenisteria i l'armadura, i Esteve José, Jordi Albet, Josep Maria Miró i Josep Fonoll, de les tramoies.

Obres i protagonistes

Pel novembre d'aquell 1946 l'elenc

va representar la primera obra, *L'avi Rusques*, a L'Aliança. Els actors eren tots nois: Jordi Albet, Ernest Fontanals, Tomàs Ivern, Josep Maria Miró i Antoni Pineda. Poc després, el Dia de la Immaculada Concepció, les noies van debutar amb l'obra *Amèlia de Valldaura*, un drama en prosa en què hi van intervenir: Montserrat Piñol, Maria Josepa Vidal, Teresa Bertran, Maria Marcillas, Maria Aviñó, Maria Rovirosa, Assumpció Fontanals, Paquita Rillo, Neus Granell, Anna Maria Montaner, Carme Carbó, Maria Dolors Marcillas, Maria Miró, Adela Miquel i Maria Lluïsa Urpí.² En aquella vetllada teatral del 8 de desembre de 1946 també es va representar una peça còmica titulada *La casa dels sorolls*, amb les mateixes noies de protagonistes.

En el programa d'aquella jornada ja s'anunciava la propera representació d'*Els Pastorets*, que va tenir lloc el dia de Sant Esteve i que en els anys posteriors no faltaria mai en les dates nadalenes. Es pot dir que en la tradicional obra de Folch i Torres tots els components del flamant elenc teatral hi prenien part. L'última obra que van fer a L'Aliança, abans de passar, el 1949, com hem dit, al centre parroquial, va ser *La creu de la masia*, de Frederic Soler *Serafi Pitarra* i Manuel de Lasarte.

Les representacions sovintejaven i, per exemple, entre juny de 1950 i març de 1951 se'n va portar a la pràctica ni més ni menys que set: *La puntaire*, *D'aquesta aigua no en beuré*, *El full de paper*, *El llop*, *El sr. secretari*, *El contramestre* i *Els Pastorets*. Una d'aquestes obres, *El contramestre*, de Serafi Pitarra, es va representar, el 20 de maig de 1951, al local del Círcol Catòlic de Vilanova i la Geltrú, amb el qual el Quadre Escènic mantindria una estreta relació a base d'intercanviar actuacions amb el seu elenc artístic.

Altres obres de les quals tenim referència són *El ferrer de tall*, també de Pitarra, on Josep Fontanals era el protagonista, l'Anna Maria Montaner, la baronessa, i l'Alfons Aviñó, el manxaire. També hi intervenien, en-

¹ Acta de la reunió del 2 de setembre de 1950.

² En el seu moment vam obtenir aquesta informació a través del programa d'aquella vetllada que guardava Maria Josepa Vidal, una de les actrius.

tre d'altres, Ernest Fontanals, Maria Josepa Vidal, Assumpció Fontanals, Joan Martínez, Josep Lleó, Domingo Domènec i Manuel Malràs. I Ricard Gómez, per citar un altre exemple, va protagonitzar *Una història qual-sevol*, de Josep C. Tàpies i Santiago Vendrell, i *La presentalla*, d'Apelles Mestres, aquesta amb la que més tard seria la seva esposa, Maria Lluïsa Urpí, de *partenaire*.

Gràcies al llibre d'actes també en podem completar algunes més de les que van oferir a Cubelles. Són aquestes: *Llevantina*, el desembre de 1952; *Mossèn Janot*, d'Àngel Guimerà, el 8 de desembre de 1953; *Gente bien*, de Santiago Rusiñol, a primers de 1954, quan Tomás Ivern i la seva esposa Montserrat, que s'acabaven de casar, van rebre un homenatge dels seus companys; *El misteriós Jimmy Samson*, de Pau Armstrong, el 19 de març de 1954; *Tornaran els dies clars*, de J. Poblet, el 27 de maig de 1955; *L'amor té cops amagats*, de Llucietà Canyà, el 19 de març de 1955; *Dos galants per una noia*, de Narcís Múrio, el 5 de juny de 1955; *Units per la calúnnia*, de Ramon Minguell, el 8 de desembre de 1955; *Magnèsia*, el 4 de març de 1956, i entre finals de 1956 i primers de 1957, *Julieta, filla única*; *La neta de París*, de Lluís Elies; *La venjança de Jesús*; *Jo seré el seu gendre*, de Jaume Villanova, i *El lloro del coronel*. També tenim constància, sense concretar-ne la data, d'*Els dos sergents francesos*, d'Antoni Navarro.

Mossèn Estruch, malgrat el pas dels anys, recordava perfectament aquella activitat teatral en una entrevista a *El Full de Cubelles*:³ “Tothom col·laborava, però si s'ha de destacar algú haig d'anomenar tres persones: en primer lloc l'Amorós, pel gran amor que tenia pel nostre elenc teatral. Ell ens pintava els decorats i va ensenyar a fer aquesta tasca als Salvador Fonoll, Josep Castellví, Antoni Gàmez i Romà Bertran. Després s'ha de destacar el Josep Marsé, ja que ens va ajudar també molt, tant en l'aspecte moral com portant-nos de franc amb el seu camió a fer 'bolos' a Roda, Sitges, Vilanova o Canyelles. I també vull esmentar el Domènec pare, una ànima molt bona que era terriblement útil i humil. Aquell home era l'àngel tutelar del Quadre

Escènic, vetllava per tots i procurava que no faltés res. I pel que fa als joves, tots eren de primera línia, ho feien molt bé, encara que la Núria de cal Quico era una de les millors. Era 'teatrera'. I també la seva germana, l'Anna, i l'Alfons Aviñó, el Joan Martínez, que feia de vell en *La llum de l'establia*, i el Josep Fontanals, que feia de dimoni gros... Te'ls hauria d'anomenar a tots”.

Actuacions en el marc de la Festa Major

Malgrat que bona part dels components del grup de teatre eren pagesos, a l'estiu, quan l'activitat al camp era molt més intensa, ni la dinàmica del Centre Catequístic ni la del teatre s'aturaven. Durant la Festa Major el grup feia representacions gairebé cada any. El 1947, la vigília del Dia de la Mare de Déu d'Agost, va actuar a l'envelat amb l'obra *La presentalla*, seguida del sàinet *La venjança macabra*. El 1948, també el dia 14, el grup va representar *La creu de la masia*. Capítol a part mereix l'actuació que el Quadre Escènic va oferir, el 14 d'agost de 1951, a la plaça de la Vila. Es tractava de l'obra de Josep Maria de Sagarra *L'estrella dels miracles*, representada, segons s'explica en el llibre d'actes, “amb la cooperació dels artistes de l'emissora E.A.J. Ràdio Barcelona, senyors Fernando Parés, Daniel Janáriz i la senyora Assumpció Roldan”. I encara que al setembre era la verema la que marcava el dia a dia dels cubellencs, el grup teatral es va reunir el dia 3 d'aquell mes per fer el repartiment de papers i l'inici dels assajos de la comèdia

Com s'enreda la troca, d'Emili Graells i Castells, per posar-la en escena només deu dies després.

L'esmentat Daniel Janáriz estiujava a Cubelles i es va involucrar d'una manera totalment desinteressada en el Quadre Escènic. Formava part de l'elenc teatral de Ràdio Barcelona —va intervenir en la primera obra radiada en català per aquesta emissora després de la guerra—, acompanyava el seu gran domini de l'escena amb una perfecta dicció i era una persona amb una enorme paciència. En aquells anys cinquanta, quan arribava l'estiu, mossèn Miquel li delegava les funcions de director, i durant l'hivern, en Janáriz també donava un cop de mà al capellà. Es prenia la seva tasca tan seriosament que quan s'acostava la data de l'estrena, es desplaçava un cop a la setmana a Cubelles, dirigia l'assaig i es quedava a dormir a la nostra vila per l'endemà, de bon matí, tornar a Barcelona. També actuava en alguna obra, com per exemple *Don Gonzalo o l'orgull del gec*, d'Albert Llanas, en la qual hi tenia un paper destacat. Els seus antics deixebles el recorden com una persona amable i senzilla, igual que la seva esposa Assumpció Roldan, descendent de Cubelles. Com a nota curiosa, en l'acta del 3 d'agost de 1953, la junta del Centre Catequístic va acordar “d'obsequiar Daniel Janáriz amb un parell de dotzenes de melons per la seva desinteressada tasca en pro del teatre”.

Continuant amb el teatre estiuenc, el Quadre Escènic va oferir *Sang blava*, de Josep Pous i Pagès, i un

Una imatge d'El millor dependent del món, amb Joan Freixas, Assumpció Ivern, Joan Josep Fuster i Josep Marcillas (AAP).

L'elenc d'El ferrer de tall. Drets: Josep Ramon, Vicenç Fita, Domingo Domènech, X, Maria Josepa Vidal, Pepeta Ivern, Assumpció Fontanals, Anna Maria Montaner, Josep Lleó, Joan Martínez i Josep Fontanals. Asseguts: Alfons Aviñó, Trini Carbó i Núria Montaner (AAP).

sainet còmic, el 1952; *La mare*, de Santiago Rusiñol, el 1953; *La dida*, de Frederic Soler *Pitarra*, el 1954; *El Sant Crist gros*, el 1955; *La Pepa maca*, de Cecília A. Màntua, i *Una història qualsevol*, de Josep C. Tàpies i Santiago Vendrell, el 1956, i *El gran egoista*, dels mateixos autors, el 1957. Aquesta darrera va tenir lloc quan mossèn Miquel tot just acabava de deixar Cubelles.

De "bolos" pels pobles del voltant

Durant els onze anys de mossèn Miquel a Cubelles, el Quadre Escènic va posar en escena trenta-sis obres de destacats autors, moltes de les quals es van representar a poblacions properes. Ja hem vist que acostumava a actuar sovint al Círcol Catòlic de Vilanova i la Geltrú, però també va fer representacions a Sitges, Canyelles, Vilafranca, Sant Pere de Ribes i Roda de Berà. La Maria Josepa Vidal recorda que quan es desplaçaven a aquest darrer poble ho aprofitaven per fer una bona excursió. Dinaven a l'ermita de Berà i a la tarda feien la funció corresponent. A tall d'exemple, el 2 de març de 1952 hi van representar el drama *Maria Rosa*, d'Àngel Guimerà i l'any següent, el 15 de març, hi van escenificar *El pati blau*, de Santiago Rusiñol, en la qual la Paquita Rillo, que actuava molt bé segons opinió generalitzada, era la principal protagonista.

A Sitges, el grup de mossèn Miquel hi va actuar el 13 febrer de 1955, amb *Una història qualsevol*, i unes quantes setmanes després represen-

tava aquesta mateixa obra a Sant Pere de Ribes, on els cubellencs s'hi van desplaçar amb un autocar de la casa J. Olivella, de Vilanova. L'actuació a Sitges es va fer després que l'elenc d'aquella vila hagués representat a Cubelles, el 2 de gener, *El primer Nadal dels Pastorets*. Al Círcol Catòlic de Vilanova, a part de l'obra abans esmentada i d'altres, hi van actuar tres vegades l'any 1952: el 27 de gener, amb *Maria Rosa*, el 24 de febrer, amb *El full de paper*, i el novembre, amb *El pati blau*, de Santiago Rusiñol.

L'elenc teatral sovint realitzava excursions a fi efecte de recaptar fons per les seves actuacions. Una de les més recordades és la que van realitzar el setembre de 1956, de tres dies de durada, en què van visitar Arles de Tec, la Costa Brava, Perpinyà, Olot i el llac de Banyoles. Tampoc obliden els aplecs d'uns quants dies que efectuaven a Montserrat. I a tot arreu s'ho passaven d'allò més bé. El mateix Miquel Estruch ho recordava així: "Vam anar a veure la Passió a uns quants llocs, i a Montserrat moltes vegades. Érem el terror d'allí per l'alegria i la broma que dúiem. Fins i tot els empleats ens esperaven perquè s'ajuntaven amb nosaltres per fer la gresca. Portàrem l'alegria a tot arreu on anàrem i això és una cosa que no ens pot treure ningú".

L'etapa d'Andreu Planas en la direcció

L'any 1957 mossèn Miquel va deixar la parròquia cubellenca i de la direcció del Quadre Escènic passà a encarregar-se'n Andreu Planas Granell, un

entusiasta del teatre que sempre s'involucrà en les activitats culturals de la vila. Durant aquesta etapa de finals dels cinquanta el grup actuà a Vilafranca, on va rebre un premi i la Maria Josepa Vidal va ser distingida com a millor actriu de caràcter.

Mossèn Jordi Fort, el nou rector, va editar una publicació, *La Veu de Santa Maria*, en què hi apareixen nombroses referències de les actuacions del grup teatral. No estaven signades però creiem que les petites cròniques les realitzava el mateix Andreu Planas. Així, sabem que el dia de Corpus de 1959 es va portar a terme la comèdia en tres actes *Puput o el joc de l'amor i l'interès*, de Josep Pous i Pagès. Hi van intervenir Maria Josepa Vidal, Ricard Gómez, Núria Montaner, Tomàs Ivern, les germanes Núria i Maria Dolors Aviñó, Salvador Estalella, Alfons Aviñó i Carme Bertran. Poc després, per celebrar la diada de Santa Anna, el 26 de juliol, es van representar tres obres curtes de Folch i Torres: *Com els ocells*, *Les confidències de nineta* i *El menut del sac*.

Gairebé sense respirar, i dins el programa d'actes de la Festa Major, el 14 d'agost, a la nit, el Quadre Escènic actuà a l'envelat en una doble sessió que començà amb *La ferida lluminosa*, de Josep Maria de Sagarra, protagonitzada per Alfons Aviñó, Salvador Estalella, Maria Josepa Vidal i Núria Montaner, entre d'altres. Seguidament el públic va poder gaudir de la marina *La barca dels afligits*, d'Apel·les Mestres. Aquesta comptava amb la inestimable col·laboració de Daniel Janàriz. Dintre d'aquella mateixa festa grossa la colla d'estiuejants va oferir *Ocell de pis*, de la qual en parlem en un altre apartat.

La darrera actuació de 1959, per partida doble, va ser el dia de la Immaculada Concepció, el 8 de desembre. En

Els membres del Quadre Escènic, després d'una actuació. Drets: Pepeta Ivern, Salvador Estalella, Soledat Montaner, Carme Carbó, Alfons Aviñó, Núria Aviñó, Andreu Planas, Lluís Poch i Maria Dolors Aviñó. Acotats: Joan Urpi i Jordi Font (Foto cedida per Maria Dolors Aviñó).

la primera obra, *Gent d'ara*, d'Eduard Coca, hi van intervenir Lluís Poch, Francesc Capdet, Tomàs Ivern, Maria Dolors Aviñó, Jordi Font, Teresa Casas i Núria Aviñó. La segona, *L'aixero de bastó*, comptà amb la presència de Maria Dolors Aviñó, Maria Lluïsa Ferrer, Francesc Capdet, Xavier Ferrer i Tomàs Ivern.

El grup encetà l'any 1960 amb l'obra *El millor dependent del món*, de F. Lorenzo García. Es va representar el 10 de gener i hi van intervenir Joan Freixas, Assumpció Ivern, Montse Pons, Joan Josep Fuster, Josep Marcillas, Maria Rosa Borrell, Joan Imbernon i Josep Maria Bau. Dos mesos després, el 27 de març, li tocà el torn a *L'Aniversari*, de Salvador Vilaregut. L'elenc no descansava i el 26 de maig, diada de l'Ascensió, escenificà la peça còmica *L'amor truca a la porta*, de Ramon

Turull. Hi van prendre part Salvador Estalella, Alfons Aviñó, Xavier Ferrer, Maria Josepa Vidal, Maria Dolors Aviñó, Núria Aviñó, Àngels Ivern, Tomàs Ivern i Soledat Montaner. Del decorat se n'encarregaren Joan Urpí i Adrià Cona.

La Veu de Santa Maria es va deixar de publicar a partir de l'estiu de 1960 i va reaparèixer el juny de 1963 amb el nom de *La Veu de Santa Maria de Cubelles* (es va publicar fins al 1964). Això fa que no hi hagi documentació de les obres realitzades dins aquest període d'absència de la revista, ja que tampoc trobem res al llibre d'actes, clos amb la marxa de mossèn Miquel Estruch. L'última actuació de la qual tenim referència va tenir lloc el 17 de maig de 1964, amb la comèdia dramàtica *Princesa de Barcelona*, de Cecília A. Màntua, que comptà amb un extens

repartiment. En aquella vetllada s'homenatjà Alfons Aviñó, "un dels més valuosos elements del nostre elenc", segons escrivia el redactor, amb motiu del seu casament amb Cristina Fort. En honor seu es representà *Un cop d'estat*, de J. Pous i Pagès, i tot seguit –ho reproduïm textualment de la crònica– "uns quants rapsodes varen recitar alguns fragments més destacats dels seus èxits".

En definitiva, durant gairebé vint anys, i gràcies a l'impuls de mossèn Miquel Estruch, aquelles generacions de joves cubellencs van mantenir viva la flama de la cultura a la vila al mateix temps que possibilitaren que la llengua catalana, tan maltractada pel franquisme, tingués presència en la vida pública. Cosa que en aquella època no era precisament fàcil.

Teatre d'estiuejants

En diverses ocasions, entre els anys cinquanta i principi dels setanta, alguns membres de la colònia d'estiuejants de Cubelles també es reunien per assajar i representar alguna obra teatral. La iniciativa partí de l'incombustible i entusiasta Daniel Janàriz, de qui ja hem parlat anteriorment en referència a la seva col·laboració amb el Quadre Escènic.

Va ser l'any 1957 quan, amb el nom de Quadre Escènic de la Penya Xup, els estiuejants –a Cubelles se'ls anomenava *veranejants*–, van debutar amb *El sí de las niñas*, de Leandro Fernández de Moratín. El més curiós del cas és que aquesta obra no es va escenificar ni a L'Aliança ni al Centre Parroquial, com era habitual en aquella època, sinó que, de manera insòlita, va tenir lloc al Cafè Armengol, l'antiga seu del Círcol Cubellenc. La tendència republicana d'aquesta entitat va motivar que després de la guerra les autoritats franquistes prohibissin qualsevol mena d'activitat a la sala-teatre del Cafè Armengol. Una de les joves estiuejants dels anys cinquanta, Assumpció Roset, recorda que va ser el propi Daniel Janàriz, acompanyat d'altres persones, qui s'entrevistà amb l'alcalde Joan Albet Aviñó per tal d'obtenir el permís pertinent, cosa que

Una escena d'Ocell de pis. Hi apareixen Assumpció Roset, Montse Roset, Daniel Janàriz, Manolo Teruel, Miquel Alberich, Josep Miró i Assumpció Roldan (AAP).

fou acceptada. D'aquesta manera, aquell estiu de 1957 l'històric local va acollir, després de molts anys, una obra de teatre que es va haver de repetir uns dies després degut a l'èxit obtingut i al fet que molta gent no l'havia pogut veure a causa del nombre públic que omplia la sala.

Un any més tard, el 1958, el Quadre Escènic de la Penya Xup tornà a pujar a l'escenari del Cafè Armengol, de nou durant la Festa Major –el programa d'actes anunciava l'actuació–, per oferir *Las de Caïn*, dels germans Alvarez Quintero. La funció es va representar també en una altra sessió.

En la Festa Major de 1959 la colla

d'estiuejants posà en escena, un altre cop al Cafè Armengol, *Ocell de pis*, una peça còmica de Rafael Anglada en què sobresortí l'omnipresent Daniel Janàriz, que feia de director i d'actor, i la seva esposa, Assumpció Roldan. *La Veu de Santa Maria* en feia una breu ressenya comentant que "sobretot fou molt celebrada la veu còmica del Sr. i Sra. Janàriz". Igual que en l'edició anterior, l'obra es repetí uns dies després, el 22 d'agost en concret.

Una de les protagonistes, l'esmentada Assumpció Roset, recorda la major part de les persones que intervingueren en aquestes tres obres, tot revisant fotografies: Daniel Janàriz,

La Peña Xup, al teatre del Cafè Armengol, després d'haver representat *Ocell de pis*, l'agost de 1959 (AAP).

Assumpció Roldan, Daniel Janàriz (fill), Joan Janàriz, Sr. Giralt, Elisa Giralt, Ernest Giralt Pere Giralt, Assumpció Roset, Montserrat Roset, Jaume Roset Elias, Jaume Roset Roda, Josep Miró, Josep Teruel, Manolo Teruel, Trini Aleix, Cuca Masip, Paquita Roset, M. Luisa Bonaparte, Isidre Gomis, Cèlia Vidaurreta, Miquel Alberich, Joan Milà i Gaspar Estrada. També hi participaven dues cubellenques, Pepeta Ivern, d'apuntadora, i Núria Montaner, d'actriu.

No ens consta cap més actuació de l'anomenada Peña Xup però Daniel Janàriz continuava al peu del canó l'estiu de 1962 dirigint, juntament amb la seva esposa, Assumpció Roldan, una colla de nenes i nens estiuejant en l'obra *La rateta que escombrava l'escaleta*, escenificada al Centre Parroquial. Un dels que hi van actuar, Joaquim Servent, encara té anotats els participants. Les nenes

eren M. Rosa Pujol, Amèlia Pujol, Anna Maria Rossi, Imma Roldan, Menchi Roldan, Marta Juncosa, M. Assumpció Janàriz, M. Carme Font, Núria Servent i M. Neus Ballesteros. I els nens: Jordi Ubach, Xavier Ubach, Jordi Rossi, Jordi Roset, Ramon Graells, Eduard Gromatges, Francesc Borràs, Jordi Borràs, Joaquim Servent, Ferran Servent, Joan-Esteve Trochut, Josep M. Trochut, Josep Maria Juncosa i Josep Manel Munné.

Uns anys després, molts d'aquells nens i altres, en edat estudiantil, van representar teatre de manera puntual. Un dels seus protagonistes, Josep Niubò, recorda que "va ser l'estiu de 1970, encara que no descarto que fos el 1969. Se'ns va ocórrer fer una obra de teatre de cara a recollir diners per comprar medalles i trofeus per a una sèrie de competicions esportives —en dièiem olimpíades— en què

només hi participàvem nois d'entre 17 i 20 anys. Així que a L'Aliança vam escenificar *Escala en Hi-Fi*. Hi va prendre part molta gent, de la qual recordo encara bastants noms: Jordi Abadal, José Vicente Aragó (Josele), els germans José Agustín i Inmaculada Múgica, Josep Sánchez, Imma Roldan, Amèlia Pujol, Mariona Castells, Joan-Esteve Trochut i Jordi Rossi. Els presentadors eren Emi Alvarez Masip i Joaquim Abadal. I amb el recaptat no solament vam poder comprar el que preteníem sinó que encara ens en va sobrar per fer una xocolatada".

I la darrera representació de què tenim referència gràcies al programa que guarda Teresa Niubò, actualment membre de la junta del GEC *Amics del Castell*, és la que va tenir lloc el dissabte 15 de setembre de 1973, també a L'Aliança. Es tractava de *La fierecilla domada*, de William Shakespeare. Els actors eren, per ordre d'aparició, Teresa Niubò, M. Dolores Baygual, Vicky Mena, Jose De la Fuente, Andreu Suriol, Jordi Borràs, Josep M. Adrià, Pep Juncosa, Montse Cañellas, Rosa Adrià, Jordi Rossi, Flora Giménez, Alfonso Fuentes, Ginetta Closa, Miquel Adrià i Àngel Adrià. La direcció la compartien Carmen Almansa i Lourdes Rodríguez, de la decoració se n'encarregaren Miquel Adrià, Jordi Rossi, Josep Maria Adrià i Andreu Suriol, el responsable de la part musical era també el Miquel Adrià mentre que els dibuixos del programa els realitzà Montse Plass.

Teatre de la guarderia infantil de la Parròquia

D'una llar d'infants d'entre tres i sis anys no es pot parlar de grup de teatre però tampoc es pot obviar l'activitat teatral que la canalla d'aquesta edat va dur a terme entre 1965 i 1973 sota la direcció de l'incansable i entusiasta Andreu Planas (fins al 1972, any en què va morir) i la mestra de la llar, Maria Àngels Ivern Escardó.

Aquesta "Guarderia infantil de la Parròquia" —nom oficial, en castellà— va néixer l'any 1965 fruit de la voluntat i inquietud d'alguns

Els menús de la guarderia després de fer una representació d'*Els Pastorets* el 14 de desembre de 1969 (AAP).

pares i mares de donar a llurs fills una educació preescolar inexistente fins aleshores a Cubelles. Estava situada a l'antiga escola de nens, a una casa del carrer de Sant Antoni propietat de la família Travé. I l'Andreu Planas, gran enamorat del teatre que, com hem vist, havia dirigit el Quadre Escènic de la Parròquia, va voler inculcar la llavor teatral a aquells marrecs fent-los representar, amb l'ajut de la mestra Maria Àngels, uns petits esquetxos teatrals, a finals de curs. Primer actuaven a la petita sala del Centre Parroquial i més endavant passaren a fer-ho a L'Aliança.

La Maria Àngels explica que “moltes vegades assajàvem a L'Aliança i m'emportava tots els alumnes que tenia, al voltant d'una cinquantena. Amb el temps vam escenificar diferents quadres mòbils i també el popular conte *La rateta que escombrava l'escaleta*, a més de la representació d'un circ”. *Els Pastorets* tampoc hi podien faltar i en aquest cas la Margarida Rosell, una de les nenes de la guarderia, recorda que alguns dels seus companys i companyes que van intervenir en l'obra de Folch i Torres

Una de les actuacions a L'Aliança dels petits de la guarderia, amb la seva mestra i directora, Maria Àngels Ivorn (AAP).

—versió adaptada per a ells, òbviament—, el 14 de desembre de 1969 eren Jordi Fontanals, Pili Puertas, Josep Maria Bertran, Antonio Cervantes, Montse Castellví, Xavier Toscano, Jaume Gómez Marcillas, Alexis José Armengol, Jaume Fonoll Sans, Maro Llevadias, José Manuel Bellido, Maria Palacios, Manoli Vellarino i Joaquín Sánchez.

L'activitat teatral d'aquesta llar d'infants va finir l'any 1972 ar-

ran de la mort de l'Andreu Planas. Enrere quedaven, en paraules de la Maria Àngels “uns moments molt intensos, bonics i inoblidables en què l'ajut de pares i mares va ser imprescindible. Decoraven l'escenari, muntaven casetes amb caixes de cartró i preparaven els vestits de llurs fills. En definitiva, una època de la qual guardo molts bons records i espero que també la tinguin els nens i nenes que van passar per la llar d'infants”.

Grup de Teatre de L'Espetec

A la segona meitat dels anys seixanta, un grup de joves, amb el suport de molts pares de família, fundaren el Centre d'Esplai l'Espetec. El jove vilanoví Jesús Rex i Feliu va ser un dels artífexs de la posada en marxa d'aquesta entitat juntament amb joves del poble com ara Joan Amorós Fontanals, Ramon Gómez Marcillas, Ester Granell Albet, Maria Teresa Martínez Fontanals, Jocelyne Marmottan Raventós, Jaume Pedro Bertran i, més endavant, Josep V. Carrillo Vidal i Montserrat López Ferrer. Rex, que era cap de la secció d'escoltes de Vilanova, havia entrat en contacte amb els joves cubellencs que es movien al voltant de l'escoltisme i que llavors tenien la seu als baixos de la rectoria a través del pare escolapi Josep Higuera. L'Espetec es dedicava a organitzar activitats educatives, colònies, teatre i cant

L'Espetec, en *Les armes de Bagatel·la*, el 8 d'agost de 1971. Hi veiem Montserrat Porcar, Maite Martínez, Jocelyne Marmottan, Ramon Gómez i Jaume Pedro (Foto cedida per Maite Martínez).

coral. En aquest darrer aspecte, cal destacar la cantada de caramelles que efectuaren l'any 1972, amb l'edició d'un acurat programa en què s'hi recollien textos referents a la història d'aquesta tradició a Cubelles. La seva seu era la casa del carrer del Dr. Juncà a tocar del castell. L'anomenaven senzillament "la Casa". Allà hi van romandre fins a principi de la dècada dels setanta, en què es traslladaren al carrer de Joan Pedro i Roig, a l'edifici que havia servit de caserna de la Guàrdia Civil.

El teatre, doncs, era una de les principals activitats de L'Espetec. El director era Joan Amorós Fontanals i quan ell va marxar al servei militar, l'any 1972, Jaume Pedro passà a encarregar-se de la direcció. Van debutar amb l'obra *Perot joglar* de Maria Novell i de seguida assajaren *Els Pastors*. Aquesta obra els membres de L'Espetec l'anomenaven *Els Pastors de Cubelles*, ja que, partint del text de Folch i Torres, era un autèntic poti-poti en què Jesús Rex va realitzar un recull i adaptació de *L'estel de Natzaret*, *L'adveniment de l'infant Jesús*, *La flor de Nadal*

Ester Granell, presentant *Les armes de Bagatel·la*, el 8 d'agost de 1971 (Foto cedida per Joan Amorós).

Una escena d'*El més petit des tres tambors*, el 12 de juliol de 1970, amb Josep Lluís Cibiach, Ester Granell, Maite Martínez, Montserrat Porcar, Susi Vidal i Montse Gómez (Foto cedida per Ester Granell).

i *L'estrella de Nadal*. Joan Amorós encara guarda l'esborrany de l'adaptació feta per Jesús Rex on estan anotats la majoria d'actors. Per ordre d'aparició eren aquests: Isidre Piñol, Miquel Llompart, Joan Ivern, Jocelyne Marmottan, Maite Martínez, Josep V. Carrillo, Ramon Gómez, Jesús Rex, Joan Amorós, Albert Melendo, Montse Antó, Carles Pérez, Anna Granell, Josep Fillat, Carme Urpí, Montse Gómez, Ester Granell, Josep Maria Fontanals, Montserrat López, Lluïsa Ivern, Marta Bertran, Joan Rovirosa i Teresa Cuscó.

Altres obres recordades per components del grup són *Nines i ninos*, peça curta de Folch i Torres; *Allò que tal vegada s'esdevingué*, de Joan Olivé; *La terra es belluga*, de Joan Gomis; *El metge a garrotades*, de Molière; *L'hereu Riera*, una glossa popular en tres actes de Víctor Mora i Francesc Oliva, *El petit dels tres tambors*, de Lluís Coquard; *Les armes de Bagatel·la*, de Joaquim Carbó, i un sàinet, a la pista de l'Hort del Rector, en una Festa Major (ignorem l'any exacte). A destacar, així mateix, l'obra *Verbagàlia*, de Víctor Català, en què només hi intervenien Isidre Piñol, que feia un monòleg, i Pere Lleó, que representava el difícil paper d'un noi mut. Sobre les dates d'aquestes funcions només en tenim documentades dues. Una, *El petit dels tres tambors*, en què el dors d'una fotografia indica que es va posar en escena el 12 de

juliol de 1970, amb la intervenció de Josep Lluís Cibiach, Ester Granell, Maite Martínez, Montserrat Porcar, Susi Vidal i Montse Gómez. L'altra, *Les armes de Bagatel·la*, posada en escena el 8 d'agost de 1971, també a L'Aliança, presentada per Ester Granell i protagonitzada per Montserrat Porcar, Maite Martínez, Jocelyne Marmottan, Ramon Gómez i Jaume Pedro.

A finals dels setanta l'Espetec deixà d'existir però alguns dels seus components començaren a assajar, a L'Aliança, algunes obres com *El retaule del flautista*, de Jordi Teixidor, i *La pau (retorna a Atenes)*, de Rodolf Sirera, que van deixar a mitges. No va ser fins al 1983 quan alguns d'aquells antics membres de l'esplai tornaren a pujar dalt d'un escenari, de nou amb el nom de L'Espetec. Van representar *A porta tancada*, de Jean-Paul Sartre, sota la direcció, un altre cop, de Joan Amorós, i amb Isidre Piñol, Montse Antó, Jocelyne Marmottan i el propi Joan Amorós, de protagonistes. Hi van col·laborar Jordi Llompart, llegint un text, i Joan López, tocant la flauta. Van actuar a Sant Pere de Ribes i posteriorment portaren l'obra a la Biblioteca Balaguer de Vilanova i la Geltrú i a la sala de L'Aliança.

L'Espetec va deixar una forta petjada entre el jovent que l'integrava. La prova és que molts d'ells continuarien fent teatre, anys després, en altres formacions de la vila.

Grups de teatre de l'Escola Charlie Rivel

El teatre ha estat una activitat pedagògica present en gairebé tots els cursos escolars de l'Escola Josep Andreu Charlie Rivel, que porta aquest nom des del curs 1978-79, tot i que la zona escolar del passeig de Vilanova es va inaugurar el curs 1970-71. Les sortides culturals per presenciar obres a altres poblacions han sigut constants, així com la participació activa de l'alumnat en obres preparades a l'escola per mo-

Antonio Lanaspá. En el número corresponent al Nadal de 1980 hi ha una nota signada per l'alumna Maria Trinidad Gamero Cordero que diu el següent:

“El teatro, desde el año pasado hasta hoy, ha evolucionado bastante. Este año se han creado algunos grupos y están ilusionados con su trabajo. Los nombres de algunos grupos de teatro son: El Grup Pallofa, La dama enmasca-

On ja trobem obres documentades és en la memòria d'activitats de cada curs. I la primera que hi apareix és *Les armes de Bagatel·la*, de Joaquim Carbó, posada en escena a L'Aliança a finals dels anys vuitanta pels alumnes de la segona etapa d'EGB sota la direcció de la mestra Pilar González. A continuació, el curs 1990-91, es va representar una obra al centre per part dels alumnes de setè d'EGB de la qual no hi ha constància escrita del títol. El curs següent, 1991-92, va ser molt prolífic, amb la representació d'*Un barret de palla d'Itàlia*, d'Eugène Labiche i adaptada per Joaquim Carbó, per part dels alumnes de quart d'EGB a més de diverses representacions a les classes de *La llegenda de Sant Jordi* i l'escenificació d'*Els Pastorets* pels alumnes de cinquè. En aquesta última obra hi col·laborà en la direcció Joan Amorós, persona molt vinculada al teatre cubellenc, especialment amb el grup l'Espetec.

Les funcions no s'aturaven i el curs 1992-93 van ser els alumnes de tercer d'EGB els que representaren *El mercat persa*. Al llarg d'aquell curs es va fer un taller de teatre i els alumnes de quart prepararen una obra de la qual tampoc queda constància del títol. En el següent curs, 1993-94, van ser dues les obres escenificades el 18 de juny de 1994, a L'Aliança: *Les armes de Bagatel·la* (alumnes del cicle superior) i la comèdia musical *Mary Poppins*, aquesta dirigida per la professora de música, Consol Asensio, i interpretada per la coral infantil de l'escola. En aquella ma-

Una escena de Jesucristo Superstar (AMAG).

tius diversos: activitats dins l'àrea de música, homenatges a personatges importants o celebracions assenyalades com ara Nadal o Sant Jordi.

Centrant-nos en les obres teatrals representades de manera interna (només per als membres de la comunitat educativa) o de manera externa (escenificades per al públic en general) podem dir que ja als anys setanta els alumnes de vuitè d'EGB actuaven, a la sala de L'Aliança, a fi efecte de recaptar fons per al viatge de final de curs. Però no les tenim documentades a excepció de la que va tenir lloc el 1979, el musical *Grease*, en què una de les noies que hi van intervenir, Margarida Rosell, en guarda una ressenya. Algunes altres de les protagonistes eren Isabel Fernández, Mercè Gelabert i Roser Navarro.

En canvi, la primera referència escrita sobre l'activitat teatral al centre la trobem en la revista *Saltatapias*, impulsada a finals d'aquella dècada pel qui fou director del centre, José

rada, Melocotones y manzanas, etc. Sólo actúan por las clases, ya que no tenemos tiempo para poder interpretar las obras. Divierten a los chicos y así, al menos, no tenemos ninguna duda de que no se sabe hacer teatro. La biblioteca y el teatro de esta escuela están completamente enlazados, pues los libros de las obras salen de ahí (...).”

Els participants al musical Jesucristo Superstar (AMAG).

Una imatge de La revoltosa (AMAG).

teixa edició, els alumnes de cinquè van representar *Els Pastorets*, per Nadal, i dues obres en els Jocs Florals englobats dins la Setmana Cultural: *El Patufet a la panxa del bou*, de J. Morera Vilella i el conte tradicional *La gallineta vermella*.

Una de les obres més recordades és la que van dur a terme els alumnes de la coral escolar en el curs 1994-95: el musical *Jesucristo Superstar*. Es va representar el 17 de juny de 1995 a L'Aliança, plena de gom a gom, i l'èxit obtingut motivà una segona actuació al mateix local, el 25 de juny. Gràcies al programa que es va editar sabem que hi van intervenir, representant els respectius personatges, Koldo Lanaspá, Laura Ferrón, Glòria Carretero, Ian Patrick Lledó, Nàdia Basurto, Esther López, Chantal Diaz, Esther Palacín, Elba Martínez, Esther González, Elisabeth Mahugo, Sílvia Villalta, Jorge Mato, Daniel Millán, Neus Alvarez, Òscar Lanaspá, Marta Vidal, Laura Martínez, Ivan Lanaspá, Kilian Agustí, Anna Serrano, Ariadna Serrat, Clara Alari i Maria Del Mar Sánchez. Fent de poble hi consten Tatiana Martí, Daniel Ruiz, Tamara Torres, Carla Palacín, Beatriz Herrera, Oscar Fernández, Xavier Toscano, Cristian Varela, Laura Jiménez, Adrià Baltanàs, Jonathan

Piquero, Cristina López, Ana Zamorano, Judit Fuster, Anna Amorós, Glòria Palacín, Imma Palacios, Elisabet Amorós i Àlex Martí. El vestuari el confeccionà la senyora Maria Oliva juntament amb pares i mares, de la il·luminació i del so se n'encarregaren Lluís Lanaspá i Jesús Abad, i dels decorats, J. Antonio Martínez. En el muntatge final de l'obra hi col·laboraren Pilar Gómez, directora del centre, Pilar González, cap d'estudis, i Maria Àngels Garcia, una de les moltes mares que hi donaren un cop de mà.

Jesucristo Superstar també es va representar, en un format diferent, a la Residència d'Avis. Aquell mateix 1995 també es van fer escenificacions internes de contes per part dels alumnes de vuitè i de segon, a més de la representació de la llegenda de Sant Jordi a càrrec dels actius alumnes de segon. En el curs 1995-96 la coral del centre va tornar a L'Aliança, en aquesta ocasió per posar en escena el sànet líric *La revoltosa*. Un any després, 1996-97, l'obra escollida va ser el conte-dansa *La formigueta poruga*, representada pels alumnes del cicle d'educació infantil. I el curs 1997-98 un altre cop L'Aliança acollí la coral de l'escola en l'escenificació del conte tradicional *La bella i la bèstia*, obra que

també es traslladà al Círcol Catòlic de Vilanova i la Geltrú.

Saltant al curs 1999-00, els alumnes del cicle superior van representar, per Nadal, *Els Pastorets del mil·lenni* —un pessebre vivent futurista—, i l'obra *El mago de Oz*, de Víctor Fleming. Del següent curs cal dir que tampoc hi ha constància del títol de l'obra que assajaren els alumnes de sisè de Primària però sí que aquesta estava emmarcada dins el tema de l'eix transversal (els arbres) treballat al centre. En el curs 2003-04, el tema de l'eix transversal va ser precisament el teatre, de manera que tots els alumnes de l'escola van anar als pobles de la comarca a presenciar diferents obres. També es van realitzar tallers de teatre al llarg del curs i es van representar algunes obres durant la Setmana Cultural, com ara *Edelmiro II y el dragón Gutiérrez*, *El bar de la placeta* o *L'espasa del rei Artús*. L'última obra que hem trobat documentada va ser *El Quixot*, en el curs 2004-05.

Cal destacar, per últim, que per les representacions de totes les obres esmentades hi havia molta participació i col·laboració de bona part de la comunitat educativa en la direcció, decorats i vestuari, tant per part de professors i alumnes com de pares i mares, AMPA i personal extern.¹

L'Institut Cubelles

En referència al teatre escolar, tenim constància també d'una obra que alumnes de 1r d'ESO de l'Institut Cubelles van representar a l'Escola Vora del Mar aquest curs 2017-18. L'obra en qüestió, *Pis compartit*, d'Adelaida Frías, va ser fruit de la feina realitzada per aquells alumnes dins l'optativa de Teatre impartida per la professora Gemma Marín, del Departament de Català.

¹ La major part d'aquesta informació ha estat elaborada per Maria Jesús Hidalgo, qui fou mestra del col·legi Charlie Rivel durant molts anys, i extreta de les memòries d'activitats del centre i de la publicació municipal *El Full de Cubelles*.

Grup de Teatre del Casal de Cultura

Els Pastorets del Nadal de 1990. Hi veiem Emili Fuster, Josep Cuscó, Montse Pineda, Ricard Gómez, Lluís Gómez, Miquel Romagosa i Joan Amorós (AAP).

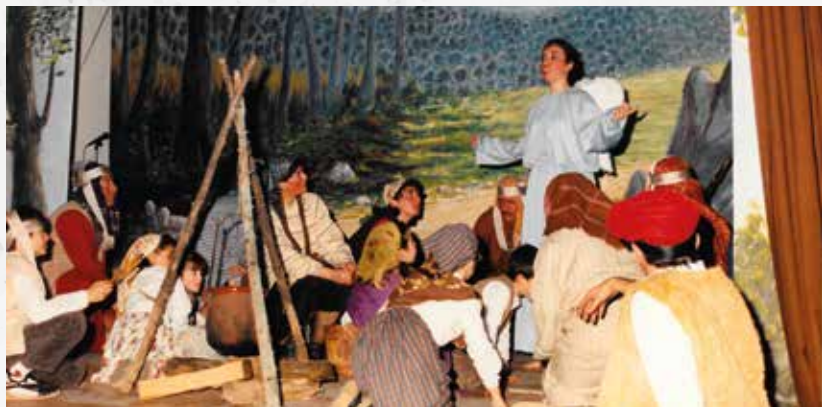
El Grup de Teatre del Casal de Cultura sempre estarà relacionat amb *Els Pastorets*, car va ser l'obra de Folch i Torres la que donà origen a la creació d'aquesta agrupació teatral l'ànima de la qual ha sigut des de bon principi

de l'ajuntament. Més endavant, malgrat no tenir-hi cap relació, el grup ha vingut mantenint el nom original de Casal de Cultura.

Els assajos i representacions també van requerir el consentiment de

teatral eren socis de l'entitat. Sense la sala de L'Aliança, el Grup de Teatre del Casal de Cultura no hauria nascut, ja que a Cubelles no hi havia cap altre lloc per fer-hi teatre. Per dirigir l'obra es va contactar, a través de Jesús Rex, amb el també vilanoví Ignasi Ràfols *Nani*, que dirigia *Els Pastorets* de la Unió Vilanovina. Els assajos començaren ben aviat al mateix temps que es preparaven aspectes primordials com el vestuari o l'escenografia. En aquest darrer aspecte va destacar la tasca de Fernando Gómez Plou, professor de pintura del Casal de Cultura, qui va realitzar els sis decorats que il·lustren l'obra.

El dia de Reis de 1990 tingué lloc l'estrena, amb el teatre de L'Aliança ple de gom a gom per un públic que va gaudir de l'actuació d'uns actors la majoria dels quals era la primera vegada que pujaven dalt d'un escenari. L'acte comptà amb la presència de mossèn Miquel Estruch, que va rebre un emotiu homenatge per part del nou elenc teatral. L'endemà, diumenge, es va repetir la representació, amb igual èxit d'assistència i amb un millor i més segur desenvolupament dels protagonistes, superats els nervis del primer dia en veure el caliu creat entre els espectadors, sobretot els infants, principals destinataris de l'obra. A la gran acceptació entre el públic hi van contribuir les referències a temes i persones relacionades amb la vila, apartant-se en certs moments del guió estricte. Això esdevingué una constant en les posteriors representacions.

Una imatge de la primera edició d'Els Pastorets del GTCC (AAP).

pi l'Angie Raspall. A començaments de la tardor de 1989, l'Angie, llavors coordinadora d'activitats del Casal de Cultura, va convocar una reunió amb unes quantes persones vinculades al món del teatre amateur, entre les quals s'hi trobava la Montse Antó, que esdevindria un altre dels puntals del nou grup teatral. L'objectiu de la reunió era el de recuperar la tradició d'*Els Pastorets* a la nostra vila. Com que la resposta va ser positiva es començà a cercar gent per participar en la funció, alhora que el nou projecte es presentava a la regidoria de Cultura per rebre el seu aixopluc, ja que el grup no solament agafava el nom de Casal de Cultura sinó que gran part de les despeses haurien d'anar a càrrec

la Societat L'Aliança, la junta de la qual el va donar amb molt de gust, ja que molts components de l'elenc

Els actors saluden en companyia de Fernando Gómez Plou, autor dels decorats. Gener de 1990 (AAP).

L'elenc que va actuar a *Qui... compra maduixes!*, el 28 d'abril de 1990, a L'Aliança (AAP).

L'èxit obtingut animà el col·lectiu a preparar de manera immediata –i de manera paral·lela– dues obres per tal de posar-les en escena en la Setmana Cultural d'aquella edició de 1990. Es tractava dels sainets humorístics *Qui... compra maduixes!* i *La vídua*, ambdós de l'emili Vilanova. Es van representar en una única sessió el 28 d'abril, a L'Aliança. La primera

d'aquestes obres estava dirigida per Domingo Domènech, l'antic membre del Quadre Escènic del Centre Catequístic, i protagonitzada per Josep Cuscó, Rosalia Donaire, Judit Giralt, Miquel Romagosa, Joan Amorós, Montse Estalella, Pilar Mallofré, Olga Carreras, Eva Donaire, Goretti Estalella, Lluís Gómez, Ricard Gómez, Montse Pineda, Joan

Vidal i Ramon Gómez. Pel que fa a *La vídua*, aquesta comptava amb la direcció de Joan Amorós i un elenc format per Josefina López, Xavier Lozada, Mònica Miquel, Montse Antó, Margarida Rosell, Angie Raspall, Xavier Miret, Pere Lleó, Ramon Gómez, Miquel Romagosa, Núria Fonoll, Norma Almirall, Montserrat Pascual, Anna Fonoll i Ester Martín.

Uns mesos després, dins els actes de l'Onze de Setembre, es tornà a representar *La vídua* i un altre sainet assajat a corre-cuita, *Verbagàlia*, davant la impossibilitat de repetir *Qui... compra maduixes!* per l'absència d'alguns actors.

Innovacions constants

La següent actuació del grup va ser amb motiu del Nadal de 1990, novament amb *Els Pastorets*, que es van representar el 26 i el 30 de desembre d'aquell any. En aquesta ocasió el grup assajà sense director mentre que els actors eren, en la seva majoria, els mateixos que en la primera edició. Hi hagué, això sí, alguns canvis en papers destacats com ara

Una llarga llista de participants

Durant aquella etapa d'*Els Pastorets* que va des de les festes nadalenques de 1989 a les de 1999, onze edicions en total, dalt de l'escenari hi pujaren un considerable nombre d'actors i també en la part tècnica hi van prendre part molta gent. Per fer-ne un resum de tot plegat, direm que el paper de Lluquet va correspondre a Isidre Piñol en les cinc primeres edicions, Montse Estalella el va fer una vegada i Miquel Romagosa les cinc darreres. El Rovelló el representaren Miquel Tamayo, Montse Antó (cinc vegades), Montse Estalella i Meritxell Marcillas (quatre vegades). De Satanàs en van fer Joan Vidal (les set primeres edicions), Ramon Gómez (tres vegades) i Jaume Roset. El paper de Lucifer estigué més repartit, amb Lluís Gómez, Ramon Gómez (quatre vegades), Miquel Romagosa (dues vegades), David Camps i Enric Martínez (en tres ocasions). De Jeremies, Josep Cuscó s'emportà la palma, amb nou representacions. Les altres dues van correspondre a Carles Sánchez i Salvador Ferrón, respectivament.

Després hi ha una extensa llista de persones que desenvoluparen diferents papers. Seguint l'ordre en què anaven apareixent any rere any, aquesta és la relació: Ricard Gómez, Judit Giralt, Norma Almirall, Goretti Estalella, Josefina López, Olga Carreras. Eva Donaire, Rosalia Donaire, Montse Pineda, Pilar Mallofré, Margarida Rosell, Emili Fuster, Joan Amorós, Montse Pascual, Núria Fonoll Mallofré, Angie Raspall, Anna Fonoll, Isabel Díaz, Maria del Mar Ibáñez, Laura Aguilar, Maite Martínez, Modesto Palacios, Esther González, Rosa Fonoll, Joan Fuster, Laura Díaz, Mercè Ordaz, Elisabet Amorós, Carmen Mateo, Cristina Antó, Raquel Petit, Lourdes Juncosa, Josep Fillat, Roser Gómez, Ignasi Piñol, Eva Martínez, Laura Martínez, Mònica Romeu, Josep Fillat Fonoll, Griselda Rovirosa, Eva Fernández, Judit Fuster, Míriam Romeu, Anna Poch, Marta Vidal, Sara Saco,

Cristina Romagosa, Vanessa Morgades, Àlex Pérez, Olga Palacios, Oriol Lozada, Pau Grau, Ester González, Assumpte Bertran, Noemí Cuadra, Noèlia Ramos, Montserrat Gómez, Robert Monzonis, Cristina Vega, Clara Alari, Jonathan Pastor, Anna Albet, Goretti Guzmán, Montserrat Miralles, Meritxell Granell, Albert Rovirosa, Ariadna Toscano, Gerard Cuadras, Xavier Toscano, Jonathan Petit, Lidia Vicente, Marta Marsé, Joan Freixas, Carles Sánchez, Lluís Soler, Anna Morcillo, Clàudia Millán, Gemma Sánchez, Margarida Lleó, Rosa Maria Escardó, Àngels Fuster, Núria Estarlich, José I. De la Fuente i Vicenç Fita.

Pel que fa a la part tècnica, un paper destacat el tingué sempre Pere Lleó, responsable del muntatge tècnic, així com els encarregats de la tramoia. Aquesta faceta la van exercir Salvador Fonoll, Jan Caralt, Anton Fonoll, Miquel Romagosa, Juan Navarro, Josep Lleó, Joan Llevadias, Eduard Santa Eulàlia, Francisco Ábalos, Oriol Millán, Eric Lleó, Joan Imbernon i Joan Urpí. Cal citar, també, la tasca d'apuntador, en què hi van intervenir Dolores Thomas, Mònica Miquel, Josep Fillat, Pilar Mallofré, Mari Vico, Carmen Hernández i Yolanda Milà. El disseny dels cartells sempre el va efectuar Jaume Miquel i, en fi, altres persones que intervingueren d'una manera o altra en la part tècnica al llarg de tots aquells anys foren Fernández Gómez Plou, Isidre Rosell, Rosa Altés, Paquita Izquierdo, Xavier Lozada, Eva Oller, Sílvia Lorenzo, Pere Bertolí, José Val, Paz Montañés, Àlex Arias, Consol Bertolí, Sergi Gómez, Alicia García, Margarida Urpí, Pili Blanco, Sandra Morgades, Choni Chumillas, Albert Font, Rosa Escribano, Albert Palacios, Joan Fuster, Tina López, Francesc Andreu, Eduard Granell, Albert Rovirosa, Àngels Jiménez, Consol Asensio, Maria Oliva, Glòria Mendoza, Maria Dolores Bonell, Marta Blanch i Josep Maria Martorell.

el de Rovelló, en què Montse Antó substituï Miquel Tamayo; el de Lluçifer, on Ramon Gómez agafà el relleu del seu germà Lluís, o el d'àngel sant Miquel, interpretat per Montse Estalella en comptes de l'esmentada Montse Antó.

Cal esmentar la introducció d'un seguit d'elements que donaren a l'obra més brillantor, si cap, que en l'edició anterior. Per un cantó, en la part musical, els vilanovins Mònica Planas i Xavier Belfegó, llavors professors de música del Casal de Cultura, acompanyaren algunes escenes tocant flutes de bec (això només el primer dia) mentre que la coral infantil Els Estels, també del Casal de Cultura, va cantar en algunes escenes dels pastors. Per altra banda, la part tècnica, amb Pere Lleó d'encarregat, experimentà destacades innovacions com ara la presència d'un àngel volador i, sobretot, la col·locació d'una petita plataforma elevadora a sota de l'escotilló per tal de fer-hi aparèixer Satanàs en el moment de la seva primera aparició en escena o fer-hi desaparèixer, per enviar-los a l'infern, els pastors Lluquet i Rovelló en el moment que són capturats pels dimonis. I si en l'edició anterior havia sigut homenatjat mossèn Miquel Estruch, aquesta vegada ho fou Domingo Domènech, però en aquesta ocasió a títol pòstum (va morir en accident de trànsit pocs mesos abans). També la representació de les festes nadalenques de 1999, portada a terme els dies 2 i 9 de gener de 2000, seria dedicada a una altra persona vinculada al grup de teatre, Enric Martínez, que va fer el paper de Lluçifer en les tres últimes

Els Pastorets, en el Nadal de 1991 (AAP).

edicions. L'Enric va morir de malaltia la primera setmana del 2000.

Els Pastorets van tenir presència de manera ininterrompuda fins a les festes nadalenques de 1999, onze edicions en total, amb doble representació en cadascuna d'elles exceptuant les de 1995 i 1996, en què només es posaren una vegada en escena. Angie Raspall assumí la direcció i coordinació entre el Nadal de 1991 i el de 1997, exceptuant el de 1992, en què el director va ser Lluís Fauquer. Els dos últims anys d'aquesta etapa (Nadal de 1998 i 1999) la direcció passà a Joan Martínez.

Altres obres, el pessebre vivent i lectures teatralitzades

Amb Joan Martínez de director el grup amplià el seu camp d'acció, com havia fet el primer any, i, a part d'*Els Pastorets*, va voler escenificar

altres obres, la primera de les quals era *L'amor venia amb taxi*, de Ramon Duran. S'estrenà l'1 de maig de 1998 enmig d'una gran expectació i es repetí el 3 de maig de nou amb gran èxit. El repartiment era el següent: Meritxell Granell, Montse Estalella, Noemí Cuadra, Àngels Fuster, Goretti Guzmán, Albert Roviroso, Josep Fillat, Joan Freixas i Joan Martínez. L'equip el completaven Pilar Mallofré i Yolanda Milà, d'apuntadores; Joan Llevadias, Pere Lleó i Miquel Romagosa, de tramoistes; Albert Palacios s'encarregava del muntatge dels llums i Pere Lleó, del muntatge tècnic.

Gairebé un any i mig després estrenaren l'obra, *Jo seré el seu gendre*, comèdia en tres actes de Jaume Villanova. Es posà en escena els dies 16 i 17 d'octubre de 1999 i la protagonitzaren Claudia Pérez, Lluís Lanaspà, Noemí Cuadra, Joan Freixas, Yolanda Milà i Josep Fillat. I uns mesos més tard, en concret el 15 i el 16 de juliol de 2000, representaren *Dos embolics i una recomanació*, comèdia d'Assumpta González, amb la intervenció de Yolanda Milà, Meritxell Granell, Noemí Cuadra, Joan Freixas, Joan Amorós Granell, Albert Roviroso, Vicenç Fita i Lluís Lanaspà.

Després d'aquesta obra, el director, Joan Martínez i la majoria d'aquests actors fundaren, dins la Societat L'Aliança, el grup La Tramoia. Els que es van mantenir dins el Grup de Teatre del Casal de Cultura es van centrar, primer, en el Pessebre Vivent representat al castell en les festes nadalenques del 2000 fins al

Els protagonistes saluden en l'edició nadalenque de 1999 d'*Els Pastorets* (AMT).

Els Pastorets, en el Nadal de 1991 (AAP).

2002, amb una extensa llista de participants, una magnífica posada en escena i una massiva presència de públic.

A continuació van enfocar la seva activitat en realitzar lectures dramatitzades. En aquesta darrera faceta la direcció anà a càrrec, a partir del Nadal de 2003, de la periodista Montse Lago, una de les locutores de ràdio de referència a Vilanova i la Geltrú. Van actuar a les respectives biblioteques de Sant Pere de Ribes i Sitges, al teatre Prado de Sitges i a Cubelles, on col·laboraren en una gran quantitat d'actes, com ara la commemoració dels cinquanta anys dels gegants o l'homenatge que La Fita va dedicar a Maria Dolors Raventós i a Aurora García.

L'any 2011 la direcció passà a Josep Lluís Villanueva, locutor de Ràdio Cubelles i periodista guanyador en dues ocasions del Premi Eugeni Molero del Consell Comarcal del Garraf en la modalitat de perio-

disme radiofònic. La seva arribada al GTCC va suposar un punt d'inflexió en la trajectòria de la companyia en incorporar a les narracions del grup el muntatge musical a les seves obres. Entre el 2011 i el 2013 les lectures musicalitzades del grup van ser, entre d'altres, *100 anys*

Xavier Toscano, Salvador Estalella i Meritxell Marcillas, en Els Pastorets de 2018 (AMT).

(2011), *Llegendes d'aquí i d'allà* (2012), *Tot un Món* (2012), *On Air*,

abans de la fi del món (2013), *La berint poètic* (2013). El grup de teatre també va organitzar, el 2012 i el 2013, dos Recaptos de Nadal per recollir aliments. En aquesta etapa cal destacar el citat espectacle *Tot un món*, creat pel mateix Villanueva i que comptà amb les veus d'Angie Raspall, Salvador Estalella, Montse Antó, Daniel Fonoll, Pilar Mallofré i Robert Monzonis. També hi participaren la soprano Maria Lluïsa Muntada, l'arpista Abigail Prat, el Cor l'Espiga i el de la Parròquia i la Colla de Diables de l'Agrupació de Balls Populars. Es va celebrar a la plaça del Castell, en la Festa Major Petita de 2012, i va mereixer el Premi Cubelles Participa en l'apartat cultural. El 2103 Villanueva va deixar el grup.

Recuperació d'Els Pastorets

Des dels anys noranta el GTCC ha

organitzat diferents sortides teatrals a Barcelona. Una de les més recordades és la que va tenir lloc al palau de Sant Jordi, el 27 de novembre de 1999, per presenciar la coneguda obra *La extraña pareja*, protagonitzada per Paco Morán i Joan Pera. Aquestes sortides, juntament amb les comentades lectures dramatitzades, són les activitats que ha dut a terme el GTCC dins l'actual segle fins que a finals del 2017 es va decidir a recuperar la representació d'*Els Pastorets*. Tot va començar quan Robert Monzonis, president de L'Aliança, va proposar a Angie Raspall tornar a fer l'obra de Folch i Torres. I de seguida es posaren a fer feina, reunint gent que ja havia participat en l'obra anys enrere i d'altra que no havia pujat mai a un

El GTCC al cinema Mediterrani, on va llegir textos de Mercè Rodoreda, l'any 2008. Drets: Salvador Estalella, Angie Raspall, Daniel Fonoll, Pilar Mallofré, Montse Antó i Pere Sallent. Assegudes: Montse Lago i Antònia Saumell (AAR).

Les Teresines de Cubelles

La darrera obra representada fins ara pel GTCC, el passat mes de juliol, a la sala sociocultural, és la que popularitzà La Cubana a TV3. Dirigida per Mònica Muntané i adaptada per Roger Capardón i la pròpia Mònica Muntané, comptà amb l'actuació d'Angie Raspall, Montse Antó i Pilar Mallofré (les tres Teresines), a més d'Olga Yagüe, Queta Giner, Lola Lorente, Maria Inés, Teresa Antó, Joan Anton Gómez, Irene Ribera, Castor, Sílvia Estévez, Georgii Iliakov, Quimet Borrell, Anna Mateo, José Luis Rodríguez (Selu) i Rosa Fonoll. L'elenc el completaven Arantxa Manrique (escenografia), Mònica Tortosa (fotografia i disseny del cartell), Maria Trives, Laura Gómez, Xavier Borrell, Agustí Argimon, Ana Marzo i Margarita Ferrera (tramoies i altres aspectes tècnics) i Marc Caparrón (música en viu).

escenari. Amb L'Aliança en plena fase d'obres i després dels obligats mesos d'assaig, la representació va tenir lloc el 13 i el 14 de gener de 2018, a la sala sociocultural, plena els dos dies. En l'esperat retorn d'*Els Pastorets* hi van participar una seixantena de persones entre actors, tramoies i encarregats d'altres aspectes tècnics i d'organització. Com havia passat anteriorment, en els diàlegs no hi faltaren referències a la vida social de Cubelles, tan ben acollides pel públic, mentre que les coreografies musicals així com els nous decorats —alguns dels quals cedits pels Pastorets del Vendrell—, i vestits contribuïren a donar més brillantor a l'espectacle.

Amb la imminent i anhelada reobertura de L'Aliança s'espera que el teatre local torni a tenir un paper destacat dins l'activitat cultural de la vila de la mà del Grup de Teatre del Casal

El GTCC en l'espectacle *Tot un món* (2012). Angie Raspall, Pilar Mallofré, Daniel Fonoll, Salvador Estalella, Josep Lluís Villanueva, Montse Antó, Robert Monzonis, Maria Lluïsa Muntané i Abigail Prat (AAR).

de Cultura i altres que puguin sorgir en un futur. Després de l'èxit obtingut amb *Els Pastorets*, bona part del GTCC ha assajat intensament durant l'any 2018 per oferir, el mes de juliol, l'obra *Les Teresines de Cubelles* men-

tre que pel proper Nadal tot fa preveure que la històrica sala de L'Aliança tornarà a acollir l'espectacle amb el qual més ha quedat identificat l'elenc que l'any 1989 va néixer a redós del Casal de Cultura: *Els Pastorets*.

Pere Sallent (Satanàs) i els seus dimonis en *Els Pastorets de 2018* (AMT).

CRÈDITS		
Autor Roderic Noya	PASTORS Jordi, Miquel Palau Alicia, Miquel Palau Joanell, Juli Carrià Pastorets, Oriol Salent Fort Neri Jesús, Lluís Salent Fort Pastorets, Miquel Palau Xavier Bonell (pare) Marta, Pilar Mallofré Anna Mateo Teresa Antó Anna Lluís Olga Yagüe Sara Guzmán	Tramoies, set i il·luminació Aurora Manrique Cristina Milla Marta Talls Xavier Bonell Jaques Bonell fill Agustí Argimon Jordi Ferrer Pilar Manrí Marta Torres
Dirigent Mònica Muntané Angie Raspall, Miquel Palau Marta, Pilar Mallofré García, Robert Gómez Lluís, Miquel Palau AMT, Salvador Estalella	ESCENOGRAFIA Satanàs, Pere Sallent Diablers, Robert Monzonis Satanàs, Miquel Palau Ina, Laura Manrique Galea, Anna Lluís Benja, Tria Vinyals Lluís, Rosa M. Fonoll Pere, Miquel Palau Aurora, Miquel Palau Sant Jesús, Josep Ribó Mare de Déu, Anna Comares Angie avasallador, Clara Marzo	Arranjament de vestuari Pilar Manrí Participació Aurora Manrique Maquillatge Estrella Aguiló i El Banc Trofeu Rosa Bonera i Miquel Palau

El repartiment d'*Els Pastorets 2018*.

Grup de Teatre Infantil i Juvenil del Casal de Cultura

En la tardor de 1995 una colla de cubellencs, amb Jesús Abad de cap visible, va impulsar un grup de teatre que va començar a assajar l'obra *Manda tu madre a Sevilla* per tal de representar-la quan la cosa estigués madura. Abad, que comptava amb una certa experièn-

de l'ajuntament per tal que el nou grup quedés sota l'aixopluc del Casal de Cultura, de manera que de seguida va quedar batejat com a Grup de Teatre Infantil i Juvenil del Casal de Cultura.

Van debutar el 23 de febrer de 1997, a L'Aliança, amb la comèdia

ma Sánchez, Marta Vidal, Lúcia Pàmies, Gabriel Escámez, Xavier Toscano, Laura Martínez, Mario Rodrigo, Saray Gallego, Mònica Romeu, Sergio Rodrigo, Francisco Borrachero, Cristina Gregorio, Anna Poch, Cristina Juncosa i Ian Patrick Lledó (aquest feia de rei Artús). Completaven l'elenc Míriam Romeu (apuntadora), Elba Martínez (presentadora), Maria Àngels Guallar i Eduard Mayans (decoració), José Luis Gregorio (efectes sonors) i Ferran Romeu (il·luminació). També hi van col·laborar en els aspectes musical i tècnic Consol Asensio i Pere Lleó, respectivament. L'obra es va repetir el 15 de juny.

Van passar tres anys fins a tornar a pujar dalt de l'escenari. La causa principal d'aquesta falta de continuïtat, explica la pròpia Maria Àngels Garcia, "eren les dificultats que trobàvem per poder assajar en un lloc estable. Ho vam fer a L'Aliança, a la mateixa rectoria i al costat de l'antic sindicat agrícola". No va ser, doncs, fins al 25 de juny de 2000, de nou a L'Aliança, que van posar en escena *El testament d'en Nasi*, una adaptació teatral de la pedagoga i escriptora Àngels Garriga del conte de Francesc Eiximenis. El repartiment, en aquesta ocasió, estava format per Joan Rovirosa, Marta Gregorio, Diana Rill, Gemma Sánchez, Sarai Gallego, Mònica Romeu, Cristina Gregorio, Patricia Rovirosa, Marta Jiménez, Núria Lolo, Alba Baltanàs, Anna Obach, Gisela Garcia,

Una imatge d'El barret de palla d'Itàlia (AMAG).

cia en el món del teatre amateur, va empènyer aquesta activitat animat per diverses persones del seu entorn. Per raons que ara no vénen al cas el grup no arribà a debutar encara que alguns dels seus components van formar part, anys més tard, de la Tramoia de L'Aliança. Però aquells sis o set mesos que van realitzar assajos van servir, almenys, perquè Consol Asensio, membre del grup, esposa del Jesús i professora de música del Col·legi Charlie Rivel, proposés a dues de les persones que també participaven en els assajos, Maria Àngels Garcia i Carme Hernández, que posessin en marxa un estol teatral enfocat a nens i nenes d'edats d'entre 8 i 12 anys. La Maria Àngels, que ja havia col·laborat amb la Consol en obres teatrals del col·legi Charlie Rivel, i la Carme acceptaren amb il·lusió aquesta idea, puix que d'aquesta manera es donava també l'oportunitat de fer teatre a alumnes cubellencs que estudiaven fora de Cubelles. Les dues dones endegaren el projecte i arribaren a un acord amb la regidoria de Cultura

Un barret de palla d'Itàlia, d'Eugène Labiche, adaptada per Joaquim Carbó. L'elenc estava format per Gabriel Escámez, Laura Martínez, Francisco Borrachero, Ian Patrick Lledó, Lúcia Pàmies, Gemma Sánchez, Cristina Juncosa, Sarai Gallego, Cristina Gregorio, Mario Rodrigo i Sergio Rodrigo. Uns mesos després, el diumenge 8 de juny de 1997 i de nou a L'Aliança representaren *L'espasa del rei Artús*. Sota la direcció de Maria Àngels Garcia i Carme Hernández hi van actuar: Gem-

Una escena de L'espasa del rei Artús (AMAG).

Sònia Pérez, Arés Subirà i Mònica Planas. D'apuntadores en van fer Laura Martínez i Marta Sos.

Un any més tard, el 17 de juny de 2001, en la mateixa sala van escenificar *Mans enlaire*, una divertida farsa de Ramon Folch i Camarasa, inspirada en un conte d'Arcady T. Averxenko, adaptada en aquesta ocasió per les mateixes Maria Àn-

gels Garcia i Carme Hernández. Els actors van ser Sandra Valldoseira, Laura Comas, Núria Lolo, Aïda Alari, Auri Fernández, Marta Domingo, Anna Obach, Eva Trulla, Marta Alari i Alba Martínez. La tasca d'apuntadores la van exercir Laura Martínez i Marta Gregorio i la d'il·luminació, Ferran Romeu i José Manuel Martínez.

Aquesta va ser la darrera actuació d'aquell grup impulsat i dirigit de manera entusiasta i encertada per Maria Àngels Garcia i Carme Hernández. Quatre obres en total que van contribuir a reforçar la formació cultural de molts nens i nenes dins un grat ambient d'amistat i companyonia.

La Tramoia

Els components de *La Tramoia*, l'any 2002. Drets: Albert Rovirosa, Paquita Cabrerizo, Joan Vidal, Joan Martínez, Jaume Roset, Anna Hesse, Meritxell Granell i Josep Cuscó. Asseguts: Joan Freixas, Noemí Cuadra, Vicenç Fita, Yolanda Milà i Anna Montané (AJF).

A principi del segle actual la Societat L'Aliança disposà d'un grup de teatre propi que portava el nom de La Tramoia. Malgrat que al llarg dels anys el teatre sempre estigué present d'una manera o altra a la "sala nova", el cert és que l'entitat només havia tingut com a elenc seu el que existia als anys vint i trenta de la passada centúria. Bé és veritat que tant el Quadre Escènic de la parròquia, com l'Espetec o el Grup de Teatre del Casal de Cultura estaven formats per cubellencs més o menys vinculats a L'Aliança, però de fet com a grup teatral no pertanyien a l'entitat.

Els components de La Tramoia provenien, en la seva majoria, del Grup de Teatre del Casal de Cultura, amb Joan Martínez de director. Amb el nou nom s'estrenaren en el marc de la Setmana Cultural de 2001 posant en escena *Assaig general*, una comèdia de Josep Escobar en què es produeixen una sèrie de tibantors entre els components d'una companyia teatral d'aficionats el dia anterior a la seva representació de *Terra Baixa*. Es representà el dissabte 28 d'abril a la nit, i l'endemà, diumenge 29, a la tarda. La sala de L'Aliança s'omplí totalment en cadascuna de les sessions. El repartiment era, per ordre

d'aparició: Albert Rovirosa, Anna Hesse, Joan Amorós Granell, Joan Vidal, Yolanda Milà, Jaume Roset, Noemí Cuadra, Josep Fillat, Claudia Pérez, Joan Freixas, Vicenç Fita i Paquita Cabrerizo.

El dissabte 25 de maig a la nit La Tramoia portà la mateixa obra al teatre municipal de Calafell. L'elenc cubellenc actuà desinteressadament en un acte organitzat pels alumnes i professors de quart d'ESO de l'IES Camí de Mar d'aquella localitat a fi de recaptar fons per al viatge de fi de curs. El recinte calafellenc també s'omplí de gom a gom.

La Tramoia en De més verdes en maduren, amb Joan Freixas, Albert Roviro, Meritxell Granell, Paquita Cabrerizo i Noemí Cuadra (AJF).

En paral·lel a les pròpies representacions, i com altres grups cubellencs, La Tramoia efectuava una bona tasca de promoció del teatre organitzant algunes sessions amb grups forasters. Així, el 27 de maig de 2001, la companyia Klasic's de l'IES Camí de Mar de Calafell representà l'obra *City City Bang Blues*, i el 9 de juny del mateix any va ser *L'Aplec*, de

Noemí Cuadra, Joan Freixas i Meritxell Granell en De més verdes en maduren (AJF).

Canovelles, la que posà en escena *En Pau vol viure en pau*.

A principi de la tardor de 2001 La Tramoia començà a assajar *De més verdes en maduren*, d'Assumpta González, una altra comèdia en tres actes amb uns diàlegs molt directes, respostes ràpides i breus. S'escenificà el dissabte 15 de desembre de 2001 i l'endemà, diumenge 16. Com havia passat en les anteriors actuacions, L'Aliança s'omplí els dos dies.

El repartiment era: Paquita Cabrerizo, Noemí Cuadra, Meritxell Granell, Anna Montané, Joan Freixas, Joan Amorós i Vicenç Fita.

Tot seguit, l'elenc de L'Aliança es proposà de fer una obra en castellà. La peça triada fou *Balada de los tres*

inocentes, de Pedro Mario Herrero. Es tracta d'una farsa deliberadament desenfadada en què surten a escena un capellà jove, un bisbe, un *carabiniere* i la mare i la germana del capellà en difícils tràngols. L'obra és de l'any 1973 i retrata la corruptela tan habitual en molts pobles. Per això, i per evitar problemes amb la censura existent aleshores a l'Estat espanyol, Herrero la situà a Itàlia. La Tramoia començà a assajar aquesta obra el dijous 31 de gener de 2002 amb l'objectiu de posar-la en escena l'estiu d'aquell mateix any. Un accident de cotxe que patí al juliol un dels actors, Jaume Roset, provocà que l'obra s'ajornés quan fins i tot els cartells estaven impresos. Finalment es pogué veure el dissabte 11 de gener de 2003 a la nit i l'endemà a la tarda. Sota la direcció de Joan Martínez, els que intervingueren en aquesta obra foren, per ordre d'aparició: Joan Vidal, Jaume Roset, Joan Freixas, Yolanda Milà, María, Albert Roviro i Josep Cuscó. Les apuntadores eren Anna Hesse i Paquita Cabrerizo i en la part tècnica hi havia Joan Urpí, Miquel Romago-

Els membres de La Tramoia saluden després de representar Assaig general, el 2001 (AJF)

sa, Joan Imbernon, Salvador Fonoll i Isidre Rosell. La següent obra de La Tramoia fou *Montserrat, Marta i Maria*, de Josefina Altés Campà. Era una altra comèdia, estructurada en dos actes, que es representà el dissabte 7 de juny de 2003, a la nit, i el diumenge 8 de juny a la tarda. De nou amb la direcció de Joan Martínez, comptà amb el següent repartiment: Yolanda Milà, Paquita Cabrerizo, Meritxell Granell, Montserrat Sánchez, Àlex Noguera, Núria Piera, Paloma Moreno, Albert Roviro i Olga Zumel.

L'elenc estava en un gran moment i després de l'estiu ja es posà a treballar en una nova obra, *Avi jove vol companyia*, de Lluís Coquard. S'escenificà el dissabte 1 de maig de 2004 a la nit i l'endemà a la tarda. El programa de mà la presentava com una comèdia amb uns diàlegs molt directes, una obra feta de barreja de picardia ingènua i de traça escènica. El repartiment estava compost per Olga Zumel, Yolanda Milà, Meritxell Granell, Núria Piera, Joan Freixas, Pere Joan Sallent, Joan Vidal i Joan Amorós Granell. També amb Joan Martínez de director, l'apuntadora era Anna Hesse, l'equip tècnic el formaven Joan Urpí, Miquel Romagosa, Isidre Rosell i Salvador Fonoll, mentre que Eduard Granell realitzà el dibuix del programa de mà. Dissortadament, aquesta fou l'última actuació de La Tramoia, un dels principals elements de dinamització que ha tingut L'Aliança en els darrers temps. El grup es desintegrà bàsicament per la falta de condicions del local de la societat i perquè alguns del seus membres decidiren deixar de fer teatre.

Epíleg

Les limitades pàgines de què hem disposat ens ha privat fer una major extensió del tema, no solament de textos sinó també de fotografies i cartells. Per tot el que hem vist, es pot ben bé afirmar que el teatre és un fet cultural arrelat al poble, un element aglutinador de persones amb les mateixes inquietuds i il·lusions que ha permès, tant als components actius d'un elenc com al públic en general, connectar amb la cultura catalana i amb la cultura universal. No cal insistir, doncs, en la importància social que ha tingut i té el teatre d'aficionats, en aquest cas el que tractem aquí, el de casa nostra. Al teatre cubellenc ben bé se li pot aplicar aquella cèlebre i encertada frase que va pronunciar Vicent Andrés Estellés arran del Congrés de Cultura Catalana: "Tenim història, tenim futur".

Fons documentals

Bibliografia

- DIVERSOS AUTORS: *Aquest any en fem 10*. Ajuntament de Cubelles i Grup de Teatre del Casal de Cultura. Cubelles, 1998.
- MARTÍNEZ, Xavier; VIDAL, Joan: *El Centre Catequístic Parroquial de mossèn Miquel Estruch (1946-1957)*. Ajuntament de Cubelles i Grup d'Estudis Cubellencs *Amics del Castell*. Cubelles, 2002.
- MARTÍNEZ, Xavier; VIDAL, Joan: *Els anys de la postguerra i l'auge turístic a Cubelles (1939-1970). De la repressió a l'especulació*. Ajuntament de Cubelles, 2009.
- PINEDA, Antoni; VIDAL, Joan: *Història gràfica de Cubelles (1900-1970)*. Ajuntament de Cubelles, 1995.
- PINEDA, Antoni; VIDAL, Joan i altres: *Història gràfica de Cubelles (1970-2000)*. Grup d'Estudis Cubellencs *Amics del Castell*. Cubelles, 2001.
- VIDAL Joan: *La tradició teatral de Cubelles*. Article publicat a *El Full de Cubelles* nº 30 (gener de 1990). Pàgs. 12 i 13.
- VIDAL, Joan; PINEDA, Antoni: *Les caramelles de Cubelles (1900-1990). Un reflex de la vida local d'aquest segle*. Ajuntament de Cubelles, 1991.
- VIDAL i Urpí, Joan: *El Círcol Cubellenc (1890-1939). Mig segle d'història de Cubelles a través de la seva entitat pionera*. Ajuntament de Cubelles, 2006.
- VIDAL i Urpí, Joan: *100 anys de la Societat L'Aliança. Cubelles 1914-2014*. Ajuntament de Cubelles i Institut d'Estudis Penedesencs. Cubelles, 2014.

Arxiu de l'autor (AA)

- *El Full de Cubelles*.
- *L'Atzavara*.
- Programes de la Festa Major de Cubelles.
- Programes de la Setmana Cultural.
- Documents diversos.

Arxiu Municipal de Cubelles (AMCUB)

- Fons d'obres de teatre antigues.

Arxiu Parroquial de Cubelles (APC)

- *La Veu de Santa Maria* (1959-60).
- *La Veu de Santa Maria de Cubelles* (1963-64).

Arxiu del Grup de Teatre del Casal de Cultura (AGTCC)

- Documents diversos.

Arxiu del Col·legi Charlie Rivel (ACCR)

- Memòries dels cursos del centre.

Arxiu d'Isidre Rosell (AIR)

- Revista Saltatapias

Fotografies

- Arxiu d'Antoni Pineda Gavaldà (AAP).
- Arxiu de l'autor (AA).
- Arxiu de Montse Torrado (AMT).
- Arxiu de Joan Freixas Catllà. (AJF).
- Arxiu d'Angie Raspall. (AAR).
- Arxiu de Maria Àngels Garcia. (AMAG).
- Fotos de diversa procedència la qual s'esmenta al peu de cadascuna d'elles.

Portada

- Muntatge de Josep Vidal sobre una fotografia de l'Arxiu d'Antoni Pineda corresponent a la petita sala de teatre que va existir al Centre Parroquial als anys cinquanta i bona part dels seixanta.

Agraïments

Joan Amorós Fontanals, Montse Antó, Maria Dolors Aviñó, Neus Capdet Sardà, Salvador Estalella, Joan Freixas, Maria Àngels Garcia, Ramon Gómez, Ester Granell, Carme Hernández, Maria Jesús Hidalgo, Maria Àngels Ivern, Rafael Ibáñez, Núria Jané, Maria Teresa Martínez, Yolanda Milà, Josep Niubò, Teresa Niubò, Antoni Pineda, Angie Raspall, Isidre Rosell, Margarida Rosell, Assumpció Roset, Joaquim Servent, Montse Torrado, Maria Trives, Josep Vidal i Josep Lluís Villanueva.

Agost 2018

GRUP D'ESTUDIS CUBELLENCES
Amics del Castell

Col·laboren:

Ajuntament de Cubelles
ÀREA DE CULTURA

LA INSISTÈNCIA

ÉS VIOLÈNCIA

UNA CAMPANYA DE:

AMB EL SUPORT DE:

Divendres 10 d'agost

Al vespre, assaig general de l'Agrupació de Balls Populars pels carrers de Cubelles.

FESTA MAJOR 2018

Del 2 al 19 d'agost

El Circ Raluy es situarà al Parc del Prat de Cubelles.

Del 3 al 31 d'agost

A la sala d'exposicions del Centre Social, exposició de pintures de l'artista Shozo Somekawa.

Inauguració 3 d'agost a les 19.30 h.

Dissabte 4 d'agost

A partir de les 18.00 h., a la plaça del Mercat, Motocròs Vila de Cubelles i Cursa Americana. Informació i inscripcions de voluntaris al 654 82 42 11.

Organitza Moto Club Cubelles.

A les 20.00 h., 10a Caminada Nocturna de de Cubelles fins a Comarruga. Sortida a l'espai natural del riu Foix passant pel pg. de la Mar Mediterrània, Cunit, segur de Calafell, Calafell, Sant Salvador i arribada a Comarruga, a la zona del llac artificial d'aigües termals. Dificultat baixa. Tornada amb autocar. Organitza: Fauna Cubelles

Del 10 al 19 d'agost

A laavinguda Onze de Setembre hi haurà instal·lades les atraccions de la Festa Major.

Divendres 10 d'agost

Al vespre, assaig general de l'Agrupació de Balls Populars pels carrers de Cubelles. Final de l'assaig a la pl. de la Vila. A partir de les 23.30 h. ball amb l'Orquestra Tropical, a la plaça del Mar.

Dissabte 11 d'agost

De les 8.00 a les 23.00 h., al camp Josep Pons i ventura, 6è Torneig de Futbol 7. Organitza Club Esportiu Cubelles.

A les 18.00 h., a l'espai natural de la desembocadura del Foix, 13è Concurs de Dibuix Infantil Fauna de Cubelles. Organitza: Fauna Cubelles

A partir de les 20.00 h., a l'Hort del Rector, terreny al costat de la plaça del Mercat, 13è Cubelles Rock City amb les actuacions de The Mothercrow (Barcelona), Dry River (Castellón de la Plana), Sexpllosion (Madrid), Ankor (Tarragona) i Eternal Vice (Cubelles).

Organitza l'Associació Juvenil Freerock.

A les 22.00 h., al costat de l'Oficina de Turisme de la platja, sardanes amb la cobla Reus Jove.

Cubelles

Diumenge 12 d'agost

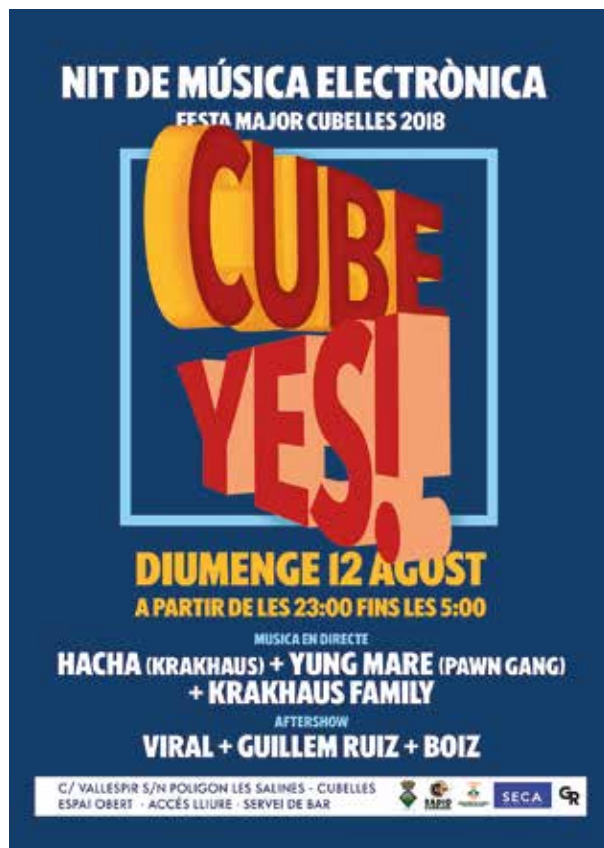
De 9.00 a 14.00 h., al Pavelló del Poliesportiu, Open Popular Tennis Taula. Inscripcions al Poliesportiu.

Organitza Tennis taula i Club Esportiu Cubelles.

A les 22.00 h., a la plaça de la Vila, nit de jazz amb Always Amy.

A partir de les 23.00 h., als jardins de la casa del polígon, Festival de Música Electrònica. Concert amb Hacha (KRAKHAUS) i Yung Mare (PAWN GANG). Sessió de dj's amb Viral + Guillem Ruiz + Boiz.

Organitza Associació de Joves de Cubelles.

Del 13 al 19 d'agost

XVIII Open Vila de Cubelles, Circuit Juvenil d'estiu de la Federació Catalana de Tennis, en les categories tant masculí com femení de Benjamí, Aleví, Cadet, Infantil, Cadet i Júnior. *Organitza Club Tennis Cubelles.*

Dilluns 13 d'agost

A partir de les 19.00h., al passeig Marítim, al costat de l'Oficina de Turisme de la platja, taller infantil de decora el teu test. *Organitza Associació Herculito.*

A les 21.00h., a la pl. Pere Quart, festa Holly, amb Dj i animació. Venda de pols de color en la mateixa plaça.

Dimarts 14 d'agost

A les 11.50 h., toc de matinades pels grallers de l'ABPC des del cloquer del Campanar.

A les 12.00 h., a la plaça del Castell, Llançament dels Dotze Morterets i Repic de Campanes de Festa Major i a continuació, als Jardins de Can Travé, Pregó de Festa Major, a càrrec de Mª Jesús Hidalgo Campos.

A les 18.30 h., a la plaça de la Vila, exhibició de balls de les colles de l'Agrupació de Balls Populars de Cubelles, i tot seguit Cercavila Popular. Recorregut: pl. de la Vila, c. Major, c. Víctor Balaguer, c. Joan Roig i Piera, pg. Narcís Bardají, avda. Mediterrani i arribada a la pl. del Mar. En arribar a la plaça Ballada conjunta de tots els balls de l'ABPC.

A les 23.00 h., al passeig Marítim, Castell de Focs d'Artifici, tot seguit, Cercavila Nocturna dels balls populars i amb la col·laboració de GIRC.

A les 0.30 h., a la pl. del Mar, Ball de l'Empalmada amb l'orquestra La Metropol i Wasa Corporation.

Dimecres 15 d'agost

En aigües de Cubelles, Trofeu Grues Sant Jordi per parelles de categories patí de vela junior i sènior.

Organitza Club Marítim.

A les 10.45h., a l'església Santa Maria de Cubelles, Entrada d'Ofici i Missa Solemne. Realitzaran l'ofrena a la Verge dels productes dels pagesos de Cubelles el Viagrot de l'Agrupació de Balls Populars de Cubelles en motiu del seu 20è aniversari.

Aproximadament a les 12.30 h., Sortida d'Ofici i Cercavila per la pl. Santa Maria, c. de Colom, pl. de la Font, c. Àngel Guimerà, c. Joan Roig i Piera, c. Víctor Balaguer, c. Major i ballada final d'exhibició dels balls de l'ABPC a la pl. de la Vila.

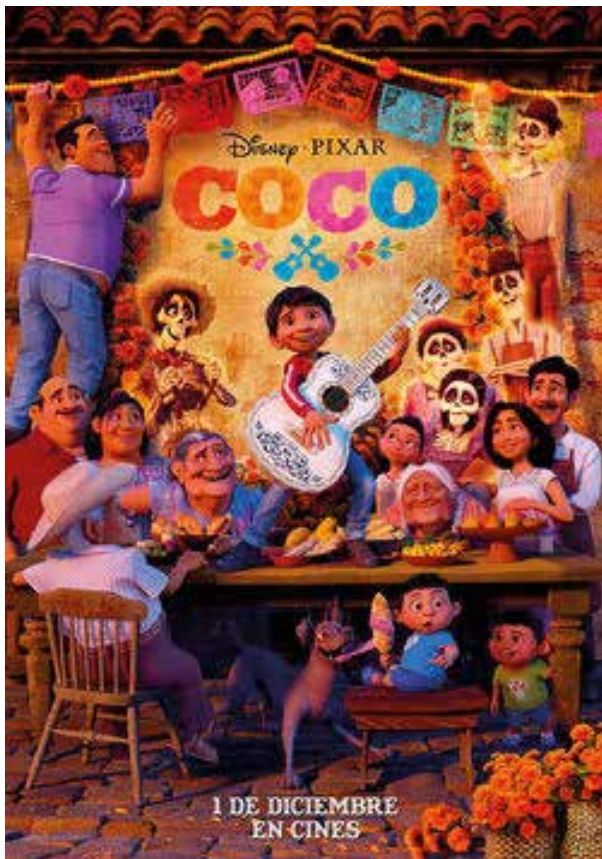
A les 19.00 h., al pati de l'escola Josep Andreu Charlie Rivel Concert de Festa Major amb l' Orquestra Internacional Maravella . Servei de bar.

A partir de les 19.00 h., al camp de futbol Josep Pons i Ventura, partit de Futbol de Festa Major del Club de Futbol Cubelles.

A les 23.00 h., al pati de l'escola Josep Andreu Charlie Rivel Ball de Festa Major amenitzat per l'Orquestra Internacional Maravella. Servei de bar

Dijous 16 d'agost

A les 21.30 h., a l'av. Jaume I / c. Mota de Sant Pere, Cinema a la fresca amb la projecció de la pel·lícula Coco. *Cal portar cadires.

A les 23.00 h., a la pl. de la Vila, recital de cançó que anirà a càrrec del cantant occità, Jordi Vidal.

Organitza GEC Amics del Castell.

Dissabte 18 d'agost

De les 10.00 a les 14.00 h., al camp de futbol Josep Pons i Ventura, partit de futbol 3x1 de veterans de Festa Major. Amb el C. P. Sarrià, A. E. Veterans de Cubelles i veterans del C. F. Cubelles. *Organitza Club Futbol Cubelles i Associació Esportiva Veterans de Cubelles.*

De les 17.00 a les 21.00 h., al camp de futbol Josep Pons i Ventura, partit de futbol 3x1 de Festa Major.

Organitza Club Esportiu Cubelles.

Del 23 al 26 d'agost

III Festival de Novel·la Negra Cubelles Noir.

Tota la programació a www.cubellesnoir.com

FERTUB

DESARROLLOS Y LIMPIEZA DE TUBERIAS
INSTALACION Y MANIPULADOS EN PVC

SIXLYON

Talleres Pau Ordóñez
Reparació General de l'Automòbil

EL FORNET
de la platja

**Josep M^a
Borrell Sicart S.L.**

C/ Josep Mestre 2 Local 29 Cubelles
93 895 12 94 - dom@cubelles.com

**taller
Gonzalez**
Servei Integral per l'automobil

ALBERT FONTANALS, S.L.
93 895 38 44 - 607 08 49 86

ecarbECO

AZULEJOS Y PAVIMENTOS
TORRADO

NOFRAN
FINQUES

ORGANITZA

Inscripcions: categories 50cc+65cc, 85cc i Open. Inscripcions i info per whatsapp: 654 82 42 11

**GR
DESQUACES**
Les Salines

**ALUMINIS
ANÍBAL**

CONSTRUCCIONES Y REFORMAS

JAPI 2000, S.L.

pintura i decoració

**PINTORS
LAMA**

So-imatge

Volverde
Serveis de
telecomunicacions
solimonge@soimatge-valverde.es

PEIX I MARISC
LES SALINES S.L.

**LLORENÇ
PENA**
reformes per la llar

ELEVACIÓN, TRANSPORTES Y SERVICIOS

Grupo TITAN, s.a.
TEL. 902 24 30 00 FAX 902 24 30 01

**Fusteria
JOVE, S.L.**

DISSABTE 4 D'AGOST

A PARTIR DE LES 18 H. - PLAÇA DEL MERCAT

MOTOCROSS I CURSA AMERICANA

VILA DE CUBELLES 2018

mirógràfic
serveis gràfics i publicitat

Cal Tala
Armaria - Bodega
Bar - Cafeteria

L'Armengol
BAR-RESTAURANT

**SERRADORA
CAMPANA**

Restaurant
**EL RACÓ
D'EN PINILLA**

suma
CUBELLES

**FINQUES
CUBELLES**
COMPRA, VENDA
I GESTIONS IMMOBILIÀRIES

Tot i Gos

Consulta veterinària
Perruqueria canina i felina
Alimentació i complementos
Aqüaris i terraris
Venda de cadells, ocells,
peixos, rèptils i rosegadors

**BARBERIA
SOLO HOMBRE**

-Josep Álvarez-

DISSABTE 11 D'AGOST

CUBELLES ROCK CITY XIII

DRY RIVER

/drai rivə'r/

ANKOR

a partir de
les 20:00hs

fi de festa amb
DJ XEXI

HORT DEL RECTOR al costat Plaça del Mercat
CUBELLES - BARCELONA - ENTRADA GRATUÏTA

Disseny del cartell: Rubén Bailón a Mikasa Records • Més informació a facebook.com/cubellesrockcity

mirógràfic
SERVEIS GRÀFICS I PROMOCIONALS

EL FRANKFURT DE CUBELLES

penedes
marítim

CANALLA

MIKASA
RECORDS
PRÒPIA E MÚSIC

Ajuntament de Cubelles

ALWAYS
AMY

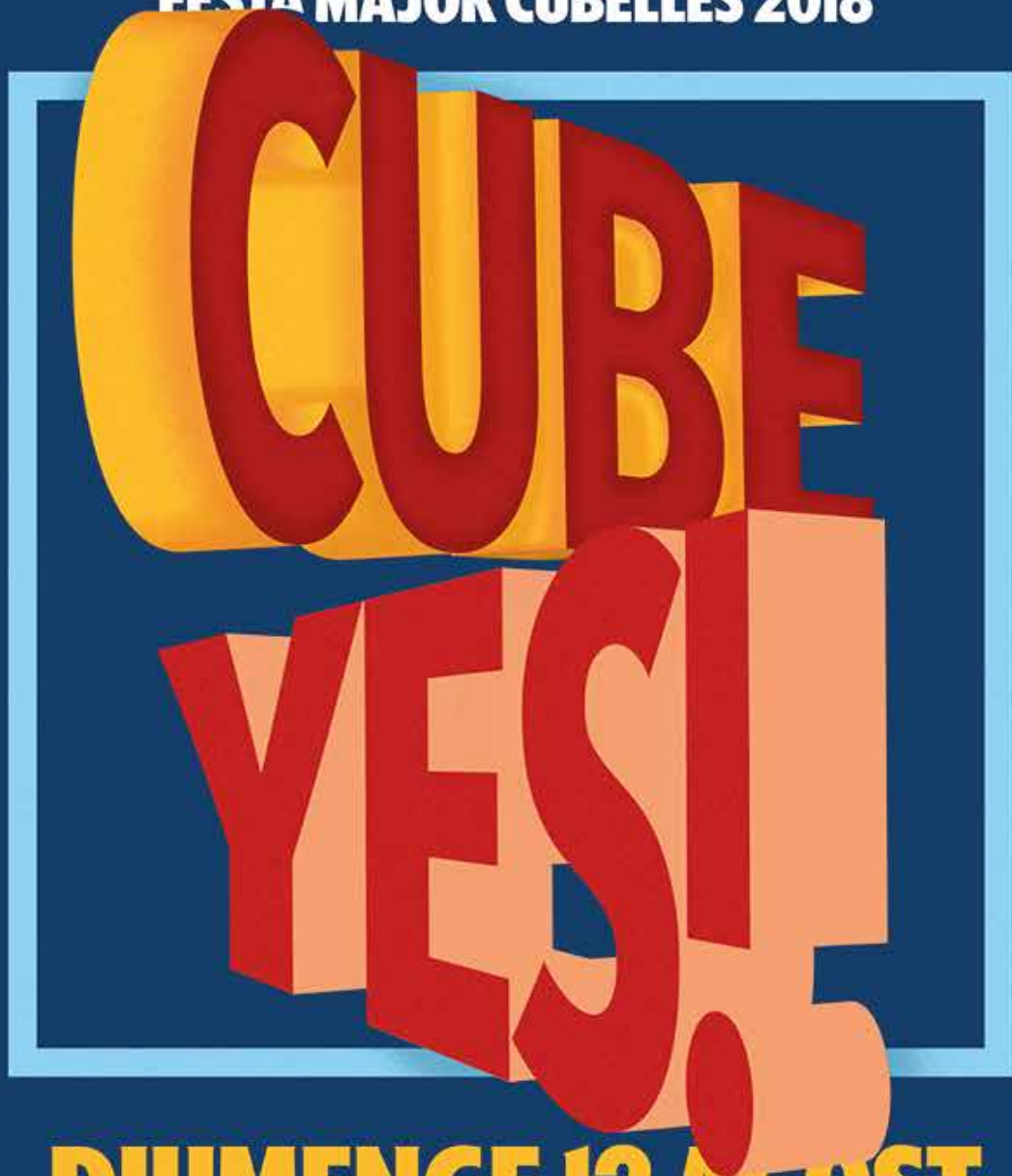
TRIBUTO A
AMY
WINEHOUSE

Diumenge 12 d'agost

A les 22.00 h., a la plaça de la Vila, nit de jazz amb Always Amy.

NIT DE MÚSICA ELECTRÒNICA

FESTA MAJOR CUBELLES 2018

DIUMENGE 12 AGOST

A PARTIR DE LES 23:00 FINS LES 5:00

MUSICA EN DIRECTE

**HACHA (KRAKHAUS) + YUNG MARE (PAWN GANG)
+ KRAKHAUS FAMILY**

AFTERSHOW

VIRAL + GUILLEM RUIZ + BOIZ

C/ VALLESPÍR S/N POLIGON LES SALINES - CUBELLES
ESPAI OBERT · ACCÉS LLIURE · SERVEI DE BAR

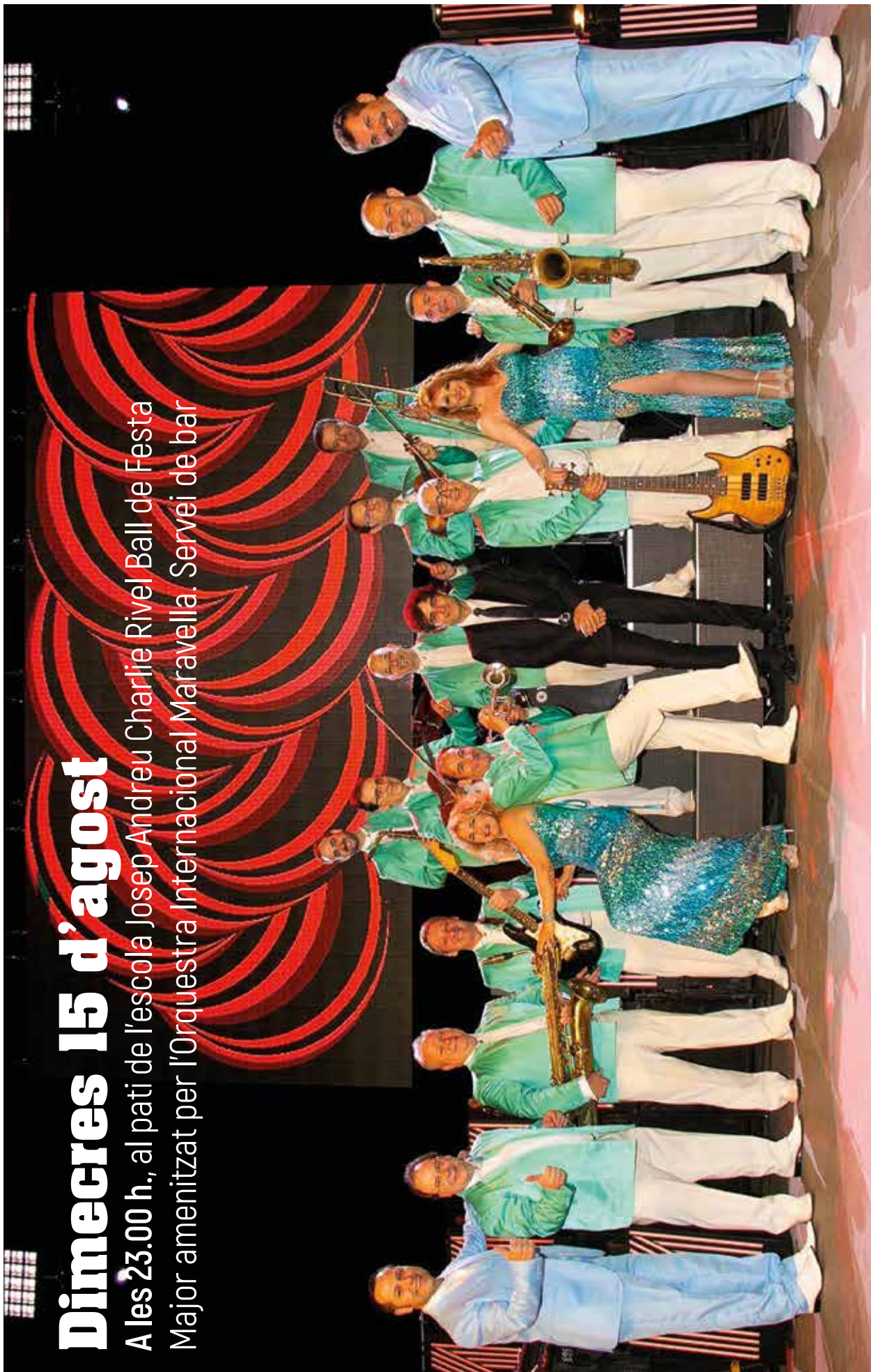
Dimarts 14 d'agost

A les 0.30 h., a la pl. del Mar, Ball de l'Empalmada amb l'orquestra La Metropol i Wasa Corporation.

Dimecres 15 d'agost

A les 23.00 h., al pati de l'escola Josep Andreu Charlie Rivel Ball de Festa Major amenitzat per l'Orquestra Internacional Maravella. Servei de bar

DEL 23 AL 26 D'AGOST A CUBELLES

CUBELLES NOIR 2018

III FESTIVAL DE NOVEL·LA NEGRA DEL GARRAF

patrocina i col·labora:

'VIAGROT, 20 ANYS DE TREMPERA I FOC'

Repassem en 20 conceptes els 20 anys de la creació del drac de Cubelles

Textos: Anna Morcillo, Gemma Sánchez i Xavi Toscano

Fotografies: Montse Torrado, Tere Fabregat, Antoni Pineda, Josep Sánchez, Joan Albet.

1. IDEA

Des de la Setmana Cultural de l'any 1991, la bèstia encarregada d'escopir espurnes cada Festa Major era la Draga. Una bèstia de color rosa i embarassada, dissenyada per la Pilarín Bayes i construïda pel sitgetà Genís Muntaner. Però el cert és que no era gens pràctica per escopir espurnes. El disseny no era adequat, ja que el portant s'ofegava per la fumera que entrava al seu interior, i els voltants de la boca es cremaven amb cada encesa. Es va aguantar fins a finals del 1997, quan es va demanar un pressupost per remodelar-la. S'havia de fer un cap totalment nou, amb nous punts de foc per evitar l'entrada de fum i espurnes a dins. Calia augmentar l'angle de visió, fer-la més alta, posar-li faldilles noves i pintar-la de nou. Tot això costava 250.000 pessetes. Com que hi havien molts dubtes sobre l'eficàcia de la reforma, la colla va fer un cop de cap i es va encarregar un nou drac. D'aquesta manera, la Draga com a bèstia de foc s'havia apagat i començava la gestació del nou Viagrot que, sense fer gaire soroll, ella ja duia dins el seu ventre.

3. CREACIÓ

Dit i fet. Amb l'Agrupació de Balls Populars en marxa, el 1997, la junta va encarregar el disseny i la confecció del nou drac a la Dolors Sans, de Vilafranca del Penedès. Es volia un drac ferotge i agressiu, amb caràcter. Al cap de pocs mesos, ella va presentar un primer esbós que no va acabar de convèncer, i el gener de 1998 va ensenyar un projecte de drac per a dos portants que tampoc satisfieia la colla. Finalment, aquest mateix disseny es va readaptar a un sol portador i tothom, aquest cop sí, va acabar convençut. Per a la confecció, es va fer primer tota l'estructura del drac a tamany real en fang, per fer el motlle que després va servir per construir-lo amb fibra de vidre. En total, s'hi van destinar 525.000 pessetes (3.155 euros) per una peça única que es va construir de zero i del qual es van destruir els motlles. Cubelles tindria un drac exclusiu.

2. DISCOPARTY

Durant la Festa Major del 1996, un grup de diables i bastoneres va organitzar un "Gran premi de Pocket Bikes" per la tarda i una Disco Party Show per la nit. L'acte celebrat un 15 d'agost a la Plaça del Mercat es va fer amb la intenció d'aconseguir els màxims diners possibles per fer el nou drac. L'acte va tenir força èxit i es van aconseguir més de 500.000 pessetes. Tot i que la intenció era recaptar fons per a la contrucció del nou drac, els organitzadors, la majoria vinculats als Balls Populars, van cedir tots els diners a l'Agrupació perquè comencés a funcionar com a entitat però amb el compromís ferm de fer realitat la nova bèstia de foc.

4. NOM

S'acostava el dia de l'estrena i Cubelles tindria un drac amb molta trempera però encara sense nom. En aquells anys, cap a finals dels 90, es començaven a comercialitzar per primera vegada les pastilles per desfunció erèctil, la Viagra. I, enmig del ressò mediàtic, es va decidir batejar la bèstia com a Viagrot, argumentant que és un drac "amb molta trempera". El nom el van pensar un grup de cubellencs, membres de l'Agrupació de Balls Populars i de diferents colles, quan van parar a fer un vermut en el viatge de tornada després de fer una visita al taller de la Dolors Sans, a Pacs del Penedès, on s'estava enllestit la nova bèstia.

5. ESTRUCTURA

En una entrevista recent a la Dolors Sans, la creadora del Viagrot explica que es va inspirar "en una forma de cavallet de mar que després va convertir en drac". Representa així un drac d'una població de costa, com és Cubelles. Té una part que simbolitza l'aigua, per la seva semblança amb un cavallet de mar i el cos en forma d'onades; una part que simbolitza l'aire, per les ales; una part que il·lustra la terra, per les potes davanteres, i també incorpora una part que simbolitza, com tot bon drac, el foc, que llença des de diferents punts. Tot això agrupat en uns 65kg. de pes, 2,45 metres d'alçada i 2,55 de llargada. El Viagrot porta punts de foc a les ales, a les banyes, a la boca i a la cua.

6. TREMPERA

Característica fonamental i indispensable si parlem del Viagrot. I, alhora, difícil de descriure. Probablement, perquè el concepte es defineix per si sol quan parlem del drac de Cubelles. Alguns diran que després trempera perquè té una imatge enèrgica. D'altres en destacaran la força. I la majoria estarà d'acord en dir que la trempera s'observa en el moment màgic de l'encesa, passant de la foscor gairebé absoluta a la llum més radiant quan els draguers agafen les carretilles i ruixen el Viagrot de dalt a baix per encendre'l i despertar-ne la cara més malèfica sota una pluja d'espurnes lluent i vermelles.

7. DRAGUERS

Responsables de fer ballar el Viagrot i cuidar-lo durant tot l'any. Sense que estigui escrit enlloc, la colla sempre l'han format homes, sent la continuació del grup que a principis dels 90 s'havia encarregat de la Draga. Donar-li vida al drac seguint el so dels timbals, encendre'n tots els racons, ser un punt de referència pel portador enmig del fum, traslladar la bèstia entre encesa i encesa, i conduir el carro ple de munició són les tasques que es reparteixen la quinzena de draguers de la colla durant els cercaviles i correfoc. A les quals cal afegir una funció extraoficial i alhora bàsica: sempre hi ha qui s'encarrega de tenir a punt una cerveseta pels companys per garantir que ningú passa set.

8. ESTRENA

25 de juliol de 1998. Gairebé dos anys després d'haver engegat la maquinària per tenir un drac nou, finalment Cubelles veia néixer el Viagrot. Era un dissabte al vespre enmig de la Festa Major Petita, i l'acte s'anunciava com un 'Show' de presentació, on van participar el Drac de Valls i el Magnafoc de Vilobi del Penedès. La curiositat de cubellencs i estiuencs aviat va omplir la plaça de la Vila per viure una dia que passaria a formar part dels llibres de la modesta història local. La festa també va servir per estrenar la primera colla de diables infantil i crear un nou format de sopar popular a base de carn a la brasa feta pels mateixos assistents.

9. CORREFOC

Amb el naixement del Viagrot, de retruc s'ampliaven els actes de la genuïna Festa Major Petita, fins aleshores marcada principalment per la Trobada de Gegants. Des de 1998, l'últim cap de setmana de juliol també és sinònim de correfoc. De les primeres edicions amb poques colles, mica en mica s'ha passat a un acte que engloba les quatre colles de foc de l'ABPC i, com a mínim, una entitat convidada. L'evolució també ha fet que les primeres edicions se celebressin al vespre, amb el sol resistint-se a marxar, per passar durant els darrers anys a una festa plenament nocturna. Amb tot, hi ha una cosa que no ha canviat: la festa i disbauxa que es desferma a partir de les dotze de la nit amb un ball amb orquestra que és manifestament estimat per molts cubellencs.

10. VESTUARI

Al llarg dels vint anys que celebra la colla, només dues coses (tres, si comptem el veterà Xavi Planas) es mantenen idèntiques als inicis: el propi drac i la camisa que identifica els balladors. Des de 1998, els portants del drac llueixen una camisa de color vermell fosc amb el gran logotip del Viagrot estampat a l'esquena. La mateixa camisa la van incorporar les timbaleres al seu vestuari el dia que es va crear la colla d'acompanyament musical. Des del 2012, homes i dones també comparteixen calçat, amb espadenyes de set vetes vermelles i negres. Pel que fa als pantalons, els draguers tradicionalment els han dut subjectats amb faixa negra, i sempre ha estat roba estampada artesanalment, seguint un parell de dissenys basats en elements de foc. També duia elements de foc una gorra que els membres de la colla van dur efímerament el 2017.

11. MUNICIÓ

Cintes, sortidors volcanets i carretilles. Aquesta és la munició principal que utilitza el drac per mostrar la seva fúria i trempera. Des del principi, la carretilla ha estat el material més utilitzat. Es fa servir per encendre i per cremar. Uns anys després, la Pirotecnia Igual, proveïdor habitual de la munició, va dissenyar unes cintes exclusives adaptades a les mides i característiques del Viagrot, que converteixen l'encesa en un moment més àgil, segur i tremendament màgic. Després d'un 'pet' inicial, s'encén i espetega la bèstia. Tot i així, el moment més esperat i espectacular és quan els draguers poden acompanyar l'exhibició amb els volcanets que, situats al lloc del Viagrot, esclaten per sorpresa i omplen el cel d'espurnes de colors.

13. SORTIDES

Des de 1998, el Viagrot no s'ha perdut cap correfoc de Festa Major Petita ni cap Festa Major. També participa a l'Assaig general, tot i que des de 2017, només hi surten les timbaleres. Ha actuat a l'Escola Mar i Cel i a la Festa de la Verema. També a Vilanova i la Geltrú, Sant Pere de Ribes, Les Roquetes, Canyelles, Sitges, Vendrell, Segur i Tarragona. S'han deixat veure per l'Hospitalet de Llobregat, Castellar del Vallès, Castellví de la Marca, Ripollet, Begues, Santa Fe del Penedès, Paret del Vallès, Lavern, Sant Quintí de Mediona, Sant Sadurní d'Anoia, Vilafranca del Penedès, Argentona i Sant Vicenç dels Horts. I a la ciutat de Barcelona, als barris de la Sagrada Família, Sarrià, Gràcia i a l'Hospital de Sant Pau. Fora de Catalunya, el drac s'ha exhibit a Sabiñanigo (Osca), Markina-Xeimein (País Basc) i Arles de Tec (Catalunya Nord).

12. TIMBALERES

Sempre s'han considerat part de la colla del Viagrot. De fet, tot i que la gestió és independent a nivell d'assaigs, ja no s'entén una colla sense l'altra. En un inici eren els timbalers que sortien amb els diables els que acompanyaven el drac. Cada vegada era més difícil, però, que la colla es dividís i moltes vegades havien de sortir sense música. Davant d'aquesta situació, un grup de noies habituals a les sortides perquè eren les parelles dels portadors del Viagrot van engrescar a membres d'altres colles i familiars. Així naixien les Timbaleres. Van començar a assajar la tardor del 2002 i es van estrenar oficialment a Cubelles pel correfoc del 26 de juliol de 2003. Després de 15 anys, algunes de les primeres integrants encara es mantenen en actiu, mostra de la solidesa de la colla i del que significa formar part d'una entitat com l'Agrupació.

14. REMOLC

Element bàsic per poder traslladar el drac. Abans de l'arribada del Viagrot, l'ABPC buscava sempre la complicitat dels vehicles de la brigada de l'Ajuntament per dur amunt i avall la Draga i els gegants, però l'Agrupació es va tornar una mica més autònoma a mitjans de 1999, poc després de la creació del nou drac, quan va comprar un remolc propi. Fet a mida per encabir-hi el Viagrot (potser massa just a mida, diran molts draguers), el remolc el va adquirir l'ABPC per 372.360 pessetes (uns 2.238 euros), fent una inversió que va poder recuperar parcialment gràcies a diversos anunciant.

15. CAP DE COLLA

És l'encarregat de posar una mica d'ordre en el funcionament de la colla. Tot i que la logística interna del grup del Viagrot no és excessivament complexa, el Cap de colla és qui s'ocupa, principalment, de coordinar les incorporacions i baixes de membres, de calcular la comanda de munició que necessita el drac a cada correfoc i cercavila, i de gestionar les visites a altres festes. Inicialment, aquest rol el va assumir durant una llarga època en Jaume Fonoll, que va passar el relleu a en Joan Bonfill. Després de diversos anys amb el grup encapçalat pel Joan, el cap de colla va ser en Diego Segura durant una curta temporada i ara se n'ocupa el Xavi Sánchez.

16. ANÈCDOTES

Són moltes les coses curioses que han passat en 20 anys i es fa difícil resumir-les en poques paraules. Tothom recorda aquella sortida a Sabiñanigo on van haver de dormir a la Sala de Plens de l'Ajuntament perquè el lloc inicial no estava en òptimes condicions. O com corrien esfereïts a Arles de Tec la primera vegada que van veure el drac encès. De fet, és habitual que cada any convidin aquesta vila agermanada diferents colles de l'Agrupada per les seves festes. Sovint hi han anat els Diables, però, fins al moment, a Arles no s'han atrevit a tornar a demanar la visita del Viagrot. La història també deixa a l'anecdota un 15 d'agost al matí quan els draguers es van negar a sortir, les desenes de palmeres del Passeig Marítim que han cremat per culpa d'alguna de les seves espurnes i les exhibicions imprevistes per la sorra perseguint els espectadors durant el correfoc nocturn de Festa Major.

17. L'AGRUPA

Tècnicament, es pot afirmar que és la veritable mare del Viagrot. L'entitat es va constituir el desembre de 1996 gràcies als beneficis que els membres de la Draga i els Diables havien aconseguit en una festa amb la qual buscaven finançament per la seva munició. Però la recaptació va ser tan gran que de seguida es va apostar per dir adeu a la Draga i encarregar un drac nou que desprengués més mala llet. L'eufòria dels organitzadors de la festa va coincidir amb la creació de l'Agrupació de Balls Populars, de manera que aquells beneficis es van cedir a la nova entitat sempre i quan una part es destinessin a encarregar la nova criatura. I el compromís es va complir al peu de la lletra, de manera que el Viagrot es va convertir en la primera bèstia propietat de l'Agrupada, mentre la Draga i els tres gegants són de l'Ajuntament amb gestió cedida a aquesta entitat.

18. VIAGRET

El nom ja evidencia que estem davant el petit fill del Viagrot. Petit per la mida i pels seus portants. La colla es va crear l'estiu de 2016 per donar sortida als Diablets de menys de 8 anys, que sobtadament la llei deixava fora de les colles de foc. Per evitar que els més menuts es quedessin sense participar al correfoç i cercaviles, l'ABPC va encarregar una petita rèplica del Viagrot al taller Atelier de Vilanova i la Geltrú, ideada com a bestioleta de ball de protocol, sense foc. Des del taller van fer un gran esforç a contrarellotge per tenir-lo a punt per estrenar durant la Festa Major Petita d'aquell mateix any. L'estiu d'aquest 2018, però, la colla es manté en pausa, ja que tots els seus components ja han arribat a l'edat mínima per poder cremar foc i utilitzar la munició permesa a la colla de Diablets.

19. CANVI D'IMATGE

Draguers i timbaleres han confiat el canvi d'imatge a tres joves de Cubelles. La dissenyadora Clàudia Millán i els artistes Oriol Millán i Carles Pérez han rebuscat en la inspiració de la Dolors Sans, creadora del Viagrot, per donar-li forma i color. Ambdues colles mantenen les espadenyes i unifiquen samarretes, apostant pel color negre, amb el logo del Viagrot i el lema "Trempera i foc". Els draguers també conserven la camisa i la faixa. El canvi radical es pot veure en el disseny dels pantalons de base negra, tractat amb la tècnica de decolorat i amb elements d'origen marí estampats. Completa el vestuari la casaca, exclusiva de les timbaleres, que recrea la cresta del Viagrot recent sortit del mar. Efecte que s'aconsegueix gràcies a l'ús d'una resina especial. Tot un cop d'efecte.

20. 20è ANIVERSARI

Timbaleres i draguers s'han organitzat en diferents comissions per abordar la preparació d'un 20è aniversari molt especial, sota el lema 'Viagrot, 20 anys de trempera i foc'. El tret de sortida el va donar la inauguració d'una exposició que ha recopilat imatges i material dels darrers vint anys, mentre el drac ha lluit la seva recent reforma externa feta per l'artista Arnau Codina. El divendres 20 de juliol, Viagrot es va deixar veure i les timbaleres es van fer escoltar pel Passeig Marítim per promocionar l'acte central: la Trobada de Bèsties de foc. Una trobada que set dies més tard va omplir de música, foc i color el Passeig Marítim i la Plaça del Mar, gràcies al Drac de Gelida, el Drac de 3 caps de Sant Pere de Ribes, el Drac de Sant Roc de Tarragona, el renovat Duch de les Roquetes i el Magnafoc de Vilobí que han acompanyat al Viagrot en un dia tant especial.

